

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 4/23

KEVÄÄLLÄ ALKANUT
KOULUTTAJAKOULUTUS
HUIPENTUI SYYSKUUN
KERTAUSHARJOITUKSEEN

Testissä:
Grand Power Stribog TR22

Ajatuksia johtajuudesta
– viimeinen osa

Mestarit Maakuntajoukoissa
-sarja jatkuu

Tällä kertaa testissä oli Grand Power Stribog TR22.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy maaliskuussa 2024. Aineisto sitä varten on toimitettava 22.2.2024 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkopainatus)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI
Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Kimmo Dammert, Pirkka Mellanen ja Tino Laakso

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
twitter.com/varmistin
@varmistin #varmistin

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
@phmaakk #phmaakk

Kouluttajakoulutuksen viimeinen osuus järjestettiin Haminassa.

VARMISTIN NRO 4

6.12.2023

15. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

Aluetoimisto 6

MKJ 7

Grand Power Stribog TR22 8

Kouluttajakoulutus 12

Maanpuolustuspäivä 23.9.2023 18

Ajatuksia johtajuudesta – osa 4 20

Mestarit Maakuntajoukoissa 22

PÄÄTOIMITTAJA

Välillä on hyvä kokeilla jotain uutta. Oheinen kuva on syksyiseltä jousiammuntatunnilta, jonka mainos sattumalta osui silmiini sosiaalista mediaa selatessani. Ilmoittauduin saman tien ja malttamattomana odotin kahta viikkoa myöhemmin olevaa Lahden Vasaman järjestämää kokeilukertaa. Koulutus ei kestänyt kauan, ja yllättävän nopeasti pääsimme jo ampumaan tauluja kohti. Huomasin nopeasti, että tähtääminen oli vaikeampaa kuin esimerkiksi pistoolilla. Kokemus oli mielenkiintoinen ja kieltämättä myös kivulias. Rannesuoja ei riittänyt suojaamaan yliojentunutta kyynärvarvarta jänteen napsahdukselta, ja pari napakkaa osumaa käteen muodosti mustelman lopulta melko suureksi. Tämä on kuulemma yleistä, vaikkei se paljon lohdutanutkaan siinä tilanteessa.

Tällä erää kokeilu jäi osaltani kertaluonteiseksi, mutta ehkäpä tästä jäi pieni kipinä kytämään, ja lajia on päästävä kokeilemaan joskus uudestaan. Sillä aikaa voin paneutua ”vanhoihin hyviin” liikuntaharrastuksiin, kuten kuntosalilla treenaamiseen sekä ulkoiluun. Tätä kirjoittaessani Lahden ensilumenlatu on juuri avattu, ja minä monien muiden joukossa pääsimme jo avaamaan tämän talven hiihtokauden. Aamuvarhaisella sai hiihdellä melko rauhassa, ja oli ihana nauttia suksien suhinasta lumella. Tätä lisää!

Hetki on vierähtänyt edellisestä Mestarit Maakuntajoukoissa -esittelystä, mutta nyt saamme viimeinkin jatkoa sarjaan. Tällä kertaa esittelystä on pitkään mukana ollut Erkki Vilja. Kannattaa myös käydä lukemassa sarjan edelliset osat, jotka löytyvät ainakin Varmistimen lehtiarkistosta osoitteesta varmistin.fi/lehtiarkisto numeroista 2/20, 4/20 ja 1/21. Saattaapa joillain lukijoilla olla lehdet vielä sähköisessä tai paperimuodossa itselläänkin.

Tässä lehdessä saamme päätökseen Ajatuksia johtajuudesta -sarjan, joka on herättänyt paljon kiinnostusta. Lehtiarkistosta löytyvät tämänkin sarjan edelliset osat, mikäli ne ovat jääneet lukematta. Saa nähdä mitä ensi vuosi tuo tullessaan. Teemme lehteä Teille lukijoille, joten juttutoiveita saa esittää. Myös maanpuolustusaiheeseen liittyviä kirjoituksia saa tarjota – julkaisemme niitä mielellämme. Kiitos kaikille tämän vuoden lehtiin osallistuneille: kirjoittajille, kuvaajille ja mainostajille. Ilman teitä lehti olisi ollut paljon ohuempi.

Hyvää loppuvuotta ja jatketaan taas ensi vuonna!

Jenni

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on rata- vuoroja ja koulutusta. 35 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Kannattajajäsenet saavat Varmistin-lehden ja halutessaan sähköisen tai painetun merkin osoitukseksi tuesta. Liity verkossa: varmistin.fi - Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa rahatai tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoituksiperät. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön

sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavaran myyntitoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräyslavan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräyslavan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustus- koulutusta erityisesti Päijät-Hämeen maakuntajoukon jäsen- ten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista maksullisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsuttujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan kou- lutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja tele- viestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

Puheenjohtajan liipaisinsormesta

Nelonen on riittävän hyvä paitsi ampumaradalla. Tällä kertaa kyseessä oli LAB Ammattikorkeakoulussa järjestetty Päijät-Hämeen Maanpuolustuspäivä tuplaseminaarilla ja iltagaalalla ja päivästä saatu palaute. Ensimmäistä kertaa järjestetyksi tilaisuudeksi riittävän hyvä tulos. Tai noh, historiankirjat, tarkemmin mikrofilmattu paikallislehti 30-luvun alusta, tietää kertoa, että pari vastaavan tyyppistä tilaisuutta järjestettiin noin 90 vuotta sitten. Niistä ei tuon kummempaa neuvoa nykypäivän järjestäjille herunut. Tavoitteena oli onnistua riittävästi, että on perusteltua järjestää ensi vuonna uudestaan, vähän petraten ja tavoitetasoa osin nostaan. Lehdessä on toisaalla kattava raportti Maanpuolustuspäivästä, siitä välittyy kuva päivän tapahtumista. Päivään liittyen on paikallaan vielä kerran kiittää ja erikseen mainita mainiosta yhteistyöstä Hämeen aluetoimisto, Päijät-Hämeen Maanpuolustusyhdistys, Hämeen ratsurykmentin säätiö, Ilmatorjuntayhdistys, sekä henkilöistä Te, ketkä olitte mukana tekemässä. Pelkillä kampaviinereillä ei tapahtumaa luotu, sillä niiden kulutus oli tässäkin Varmistimen projektissa nolla. Ensi vuonna uudestaan, päivämäärä vahvistuu keväällä, se on joko 21.9. tai 5.10., oikeus muutokseen pidätetään.

Valmista lehteä lukiessasi on yhdistykseen todennäköisesti hyväksytty 600. jäsen. Pari vuotta sitten hyväksyttiin 300., siitä viisi vuotta taaksepäin hyväksyttiin 150. jäsen. Silloin budjetti oli ”ykköstoneja”, pari vuotta sitten parikymmentä tonnia, tänä vuonna ei mennyt suunnitelmien mukaisesti, vaan tilanne eskaloitui niin että 80 000 taitaa mennä rikki, suunnitellun 30 000 sijaan. Maakuntajoukon 15v-juhlan (222-juhla) rahaliikenne hoitui tukiyhdistyksen kautta, samoin Maanpuolustuspäivän. Ampujien iloksi ostettiin uutta kalustoa suunniteltua enemmän, perusteen mm. talkoissa onnistuminen suunniteltua paremmin.

Lisäksi alkuvuodesta perustettu valtuuskunta mahdollisti merkittävän tukiprojektin nopean läpimenon, joka ei olisi ollut mahdollista yhdistyksen normaalin tukitoiminnan kautta. Tätä lukiessasi Varmistin on tukenut maakunnan omaa joukkoa yli 125 000 eurolla. Näillä tilastoilla voimme jokainen jäsen taputtaa itseämme selkään ja kaveria kanssa. Taputtelun jälkeen on syytä hetkeksi rauhoittua joulun viettoon, sillä tehtävämme on selkeä myös vuonna 2024.

Vuonna 2024 tuemme omaa maakuntajoukkoamme sen tarpeiden mukaan. Jotta voimme tukea, teemme muutama jutun isommalla porukalla. Aloitetaan juhlalla, jossa kasataan hyvää fiilistä loppuvuoden toimiin. 222-juhla järjestetään Varmistimen 15v-synttäreinä Sysmässä 17.2. Liikut tulevat Holviin myytäväksi joulukuussa. Juhlien jälkeen seuraavana viikonloppuna tuotamme yhden huoltopisteen Finlandia-hiihtoon, tarve noin 10 talkoolaista per päivä pesu. Muita talkoohommia järjestyy IronMan-kisoista 29.6. Se varmasti riittänee, ja saaduilla varoilla voidaan kehittää joukkoa tukevaa ampumatoimintaa. Esimerkiksi pimeässä olisi kiva ampua, pelkän auringonpaisteen ja keinovalon lisäksi? Syksyllä sitten Maanpuolustuspäivä, eli hyvä seminaari ja rento juhla siihen päälle. Siihen tarvitaan iskukykyinen projektiryhmä. Hallitus kehittyy, ja tunnistettu tarve on saada ainakin pari ei-asevelvollista lisää hallitukseen mukaan, jotta yhdistys on toimeenpanokykyinen myös poikkeusoloissa. Toivon, että yhdistyksen vuosikokouksessa helmikuun alkupuoliskolla jäsenistöstä nousee tällaiset hahmot palvelemaan maakunnan omaa joukkoa.

*Maanpuolustusterveisin,
Timo Wallenius,
puheenjohtaja*

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

Varmistimen verkkokauppa löytyy osoitteesta <https://holvi.com/shop/varmistin>

Tuliko tästä hyvä vuosi?

Hyvää loppuvuotta 2023 Varmistimen lukijoille! Vuoden ensimmäisessä numerossa pohdiskelin, tulisiko tästä vuodesta kuinka hyvä. No, taisin siihen jo saman artikkelin lopussa vastata itse, mutta nyt kun vuosi 2023 alkaa olla loppusuoralla, on helpompaa perustella, miksi se on ollut niin hyvä.

Turvallisuusympäristömme ei ole ainakaan rauhoittunut. Venäjän hyökkäyksen aiheuttamat sotatoimet ovat jatkuneet Ukrainan vastahyökkäyksellä ja tilanne on ollut jo pitkään melko muuttumaton, Suomesta on tullut NATO:n täysimääräinen jäsen, Lähi-idän epävarma tilanne on puhjennut vakavaksi konfliktiksi ja Suomeakin on jo haastettu kaasuputken tuhoamisella. Katsotaan, miten lista jatkuu tulevaisuudessa, mutta joka tapauksessa on selvää, että valppaana ja hereillä tässä täytyy jatkuvasti olla. Maakuntajoukojamme on testattu ja monenlaisia uusia asioita on lähdetty viemään eteenpäin. Niistä seuraavaksi muutamia nostoja.

Maakuntakomppaniamme osallistui heinäkuussa melko pikaisen suunnitteluprosessin tuloksena maavoimien valmiusyksiköiden ja Maasotakoulun harjoitukseen, jossa sitä testattiin vaativassa taistelutehtävässä osana pataljoonaa. Teemana oli aktiivinen puolustustaistelu metsämaastossa ja vastassa osin mekanisoitu hyökkäävä jalkaväki. Harjoitus osoitti, että muutamilla kehittämistoimilla maakuntakompaniaa voidaan käyttää, perustehtäviensä lisäksi, toiminta-alueensa ulkopuolelle suuntautuviissa taistelutehtävissä. Tavoite vaatii ainakin yksiköiden systemaattista kouluttamista tähän, johtamisvälineiden yhdenmukaisuutta sekä riittävää taisteluvälineiden määrää ja laatua. Erinomainen suoritus maakuntakomppanialtamme!

Vuoden aikana olemme saaneet vaatimuksen, jonka mukaisesti Kanta-Hämeen paikallispataljoona tullaan yhdistämään Päijät-Hämeen paikallispataljoonaan 1.1.2025 lukien. Muodostuvasta pataljoonasta käytetään puhekielessä nimeä Hämeen paikallispataljoona ja sen myötä koko Hämeen paikallispuolustus tulee Hämeen aluetoimiston vastuulle. Käytännössä yhdistämme esikunnat sekä esikunta- ja viestikompaniat. Muut yksiköt tulevat lähtökohtaisesti säilymään sellaisinaan omine tehtävineen ja toiminta-alueineen. Yhdistämistyö tehdään tasapuolisuutta ja reserviläisten osamista sekä toiveita kunnioittaen. Vastuut siis kasvavat tällä osa-alueella, mutta näen tämän ennen kaikkea mahdollisuutena kehittää maakuntajoukojamme.

Toisena kehittämiskohteena tuon esiin maakuntakomppaniakonseptin kehittämisprojektimme yhdessä Lahti Energian kanssa. Idea syntyi jo viime vuonna, mutta tämän vuoden kesällä varsinaisesti käynnistynyt yhteistyöprojektimme tähtää

yrityksen henkilöstöstä kootun rajallisen suojauskyvyn luomiseen. Kyseessä on valtakunnallisestikin merkittävä pilotti, mikäli saamme sen onnistumaan. Koulutus on jo hyvässä vauhdissa ja väkeä on saatu rekrytoitua niin hyvin mukaan, että voimme myös aloittaa osaston organisoimisen ja toimintaohjeiden laatimisen. Tähän tarvitaan erityisesti maakuntakompanian ja MPK:n vahvaa tukea niin koulutuksessa kuin ohjeiden laatimisen kanssa.

Maakuntajoukkojen ydintoiminnan kehittämisen lisäksi moni muukin asia kehittyi tai sai ainakin uusia muotoja kuluvana vuonna. Käynnistettiin aluetoimiston järjestämät rekrytointi-illat, tuotiin sotilasvalatapahtuma Lahteen lähes 10 vuoden tauon jälkeen sekä toteutettiin kattava maanpuolustustapahtuma gaalailtoineen, jossa toteutettiin paikallispataljoonamme ansioituneiden palkitsemisia. Kiitos vielä kaikille valmisteluihin ja järjestelyihin osallistuneille sekä onnittelut kaikille palkituille. Näiden eri maanpuolustustapahtumien toteuttamista jatketaan myös tulevana vuosina ja mukaan halutaan tietenkin mahdollisimman paljon maakuntajoukkolaisiamme.

Kertausharjoitusmäärät jäänevät ensi vuonna kaiken kaikkiaan hieman vähäisemmiksi, mutta kaikki muu koulutus- ja harjoitustoiminta säilyy ennallaan tai jopa hieman voimistuu. Erilaisten kehittämisasioiden, rekrytoinnin ja maanpuolustustapahtumien äärellä riittää paljon mielenkiintoisia tehtäviä, joten tästä on hyvä jatkaa taas tulevaan vuoteen. Toivotan kaikille rauhaa joulun aikaa sekä tsemppiä uuteen vuoteen!

Palaan oheiseen kuvaan vielä lopuksi. Tämän vuoden keväällä pääsin ensimmäistä kertaa hevosen selkään. Kuva liittyy tietenkin ratsuväen perinnekomentajan rooliini ja se on otettu Ypäjän hevosopistolla. Perinteet ja historia, jotka vahvasti ovat läsnä myös maanpuolustuspäivän gaalaillassa, liittävät meidät ja meidän tämän päivän maanpuolustajien työn nykyhetkeen sekä sen kehittämiseen. Perinteiden vaaliminen ja historian tunteminen ovat osa sitä paikallista identiteettiä ja liimaa, jotka sitovat meitä maakuntaamme ja yhteiseen työhömme sen turvallisuuden takaamiseksi. Omasta nykyisestä tehtävästäni komentajananne on tulossa osa lähistoriaa ensi vuoden alussa. Asia ei ole tämän artikkelin kirjoitushetkellä vielä varmistunut, mutta siirtyneen Parolannummelle uuteen tehtävään. Kiitän kaikkia äärimmäisen hyvästä yhteistyöstä ja tuesta! Kanssanne on ollut etuoikeus tehdä tätä tärkeää työtä ja toivotan teille kaikille mitä parhaita menestystä!

*Hämeen aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Kai Naumanen*

Paikallispataljoonan sotilaspastori kulkee sotilaiden rinnalla

Kirkollisesta työstä paikallispataljoonan vastaa esikunnan vahvuuteen kuuluva sotilaspastori. Sotilaspastorin tehtäväkenttään kuuluu pappien perinteiseksi tehtäväkentäksi katsottujen uskonharjoittamiseen liittyvien toimien ja sielunhoidon lisäksi esimerkiksi kaatuneiden huoltoon liittyviä tehtäviä. Lisäksi sotilaspastorit voivat toimia yhdyshenkilöinä eri toimijoiden välillä.

Käytännössä sotilaspastori järjestää pataljoonan alueella hartauksia, toimittaa sakramentteja ja voi järjestää sotilaille tarvittaessa esimerkiksi rippikoulun. Sotilaspastori voi myös vaikka vihkiä pataljoonan taistelijoita, jos tarvis vaatii, tai siunata taistelijan hautaan. Sotilaspastorin tehtävänä on myös toimia taistelijoiden tukena henkisesti vaikeina hetkinä.

Sotilaspastori on tärkeässä paikassa joukkojen henkisen tuen antajana. Pastori on osa sotilasorganisaatiota, mutta hän on samalla hieman, karrikoidusti ja hyvällä tavalla ymmärrettynä ”ulkopuolinen toimija”. Sotilaspapiston kuuluvan on lunastettava paikkansa ja luottamus siinä joukossa, johon hän kuuluu – muutoin on vaarana, että hän jää joukossa väärällä tavalla ulkopuoliseksi. Tämä vaatii samaan aikaan aktiivista ja rohkeaa mutta myös nöyrää läsnäoloa ja mieltä joukkojen keskellä – yksittäisen sotilaan rinnalle asettumista hänen murheissaan ja huolissaan.

Sotilaspastori on kaikkia sotilaita varten. Keskeistä sotilaspastorin tehtävässä on kyky ja halu kohdata toinen ihminen ja antautua keskusteluun kaikenlaisista elämän asioista. Pastorin työssä toteutuu konkreettisista elämän asioista: ”puhutaan kaikesta maan ja taivaan väliltä.” Puhutaan iloista ja suruista, maallisista ja hengellisistä asioista. Usein myös eettiset kysymykset aktivoituvat sotaa pohdittaessa. Sotilaspastorilla on teologisen yliopistokoulutuksensa ansiosta hyvä valmius keskustella esimerkiksi sodankäynnin oikeutuksesta sekä sodan olosuhteiden ja sodan joskus vaatimien äärimmäiseltä tuntuvien tekojen oikeudenmukaisuudesta.

Sotilaspastori toimii konkreettisesti sotilaiden rinnalla kaikissa oloissa. Olen toiminut reservin sotilaspastorina kertausharjoitustilanteissa lukuisia kertoja mm. Rovajärven ampumaleirillä, Haminassa ja Riihimäellä. Viime vuodet olen toiminut paikallispataljoonan tehtävissä täällä Päijät-Hämeessä. Oma kokemukseni on ollut se, että jos haluaa luoda keskusteluyhteyden toiseen niin pitää asettua toisen ”mokkasiineihin”, kulkea vierellä. Muistan, kun Rovajärvellä kaivoin muiden sotilaiden kanssa teltpaikkaa,

lumituiskussa, yöllä, hankeen. Tuon yhdessä tehdyn rupeaman jälkeen yhteys oli aivan toisenlainen kuin ennen sitä.

Sotilaspastorin työ tapahtuu siis ennen kaikkea kentällä, ihmisten parissa. Kenttätö tarkoittaa keskusteluja, kohtauksia, puheita, koulutustilanteita ja kirkollisia toimituksia. Kirkollisista toimituksista ovat ennen kaikkea jääneet mieleeni metsäehtoollishetket ja niin sanotut kenttähartaudet. Aiemmin sotilaspastoreille kuuluneissa kaatuneiden huollon organisointitehtävissä sotilaspappien rooli on vähentynyt. Hallinnollista työtä sotilaspastorilla on nykyään etenkin normaalioloissa varsin vähän. Viime sotien aikana sotilaspappi oli se ei-toivottu vierailija. Sotilaspappi toimitti viestin kaatuneesta kotiin.

Pataljoonan esikunnassa sotilaspastori on ennen muuta pataljoonan komentajan pastori. Tämä rooli korostuu erityisesti poikkeusoloissa. Toiminnallisesti pastorille voi tulla muutakin ohjeistusta kirkollisen toimialan tehtäviin liittyen ylemmiltä tahoilta, mutta pääasiassa pastori on komentajan pastori. Käytännössä komentaja voi esimerkiksi tarvita tietoa joukkojen toimintakyvystä, josta taas pastorilla on kokonaisvaltainen näkemys. Sotilaspastori on toki vain yksi komentajan tuntosarvista, mutta pastorilla on hyvä mahdollisuus luoda kokonaiskuvaa joukkojen tunnoista. Sotilaspastori toimii komentajan tahdon mukaisesti joukkojen toimintakyvyn palauttamiseksi järjestämällä esimerkiksi kenttähartauksia tai tukemalla joukkoja purkukustelujen järjestämisessä

Pataljoonan alueella sotilaspastorilla voi olla tehtävänä myös esimerkiksi yhteydenpito paikallisiin seurakuntiin, tilanteen vaatiessa myös muihin viranomaisiin. Yhteydenpitoa voidaan tarvittaessa käyttää esimerkiksi silloin, jos seurakunnan tiloja, vaikka leirikeskusta, tarvitaan pataljoonan tarpeisiin.

Kaikki sotilaspapit ovat Suomen evankelisuterilaisessa kirkossa tai ortodoksisessa kirkossa virkaan vihittyjä pappeja eli henkilöitä, joilla on siviilissä pappisoikeudet. Pappisvihkimys edellyttää teologian maisterin tutkintoa. Siviilimaailmassa papin tehtävään on myös muita vaatimuksia, esimerkiksi seurakunnan kutsu papiksi ja pappetta edeltäviä opintoja. Sotilaspapin ja reservin sotilaspapin virkaan edellytetään varusmiespalveluksen suorittamista. Sotilaspastori ei ole sotilasarvo vaan palvelusarvo, joka rinnastetaan kapteenin sotilasarvoon. Reservinsotilasarvoltaan sotilaspapisto on kirjavaa joukkoa, eikä sotilasarvolla ole tehtävän kannalta keskeistä merkitystä.

Kirkollisen alan tehtäviin on mahdollista hakeutua jo varusmiespalveluksen aikana erityistehtävähaun kautta. Varusmiespapiksi tai -diakoniksi voidaan kouluttaa henkilö, joka on ottanut vastaan opiskelupaikan teologisessa tiedekunnassa tai oppilaitoksessa, josta valmistutaan sosionomiksi kirkon viran kelpoisuusvaatimukset täyttäen, tai jo valmis-

tunut. Varusmiespapi ja -diakonit toimivat joukko-osaston sotilaspapin ohjauksessa.

*Riku Suokas, Lahden seurakuntayhtymän diakonia ja sairaalasielunhoidon johtaja, pastori
Teppo Koskinen (toim.)*

Grand Power Stribog TR22

Idea tähän artikkeliin lähti omasta tarpeesta. Patruunoiden hinnat ovat nousseet viime vuosina melko vauhdikkaasti. Suurinta nousu on ollut kiväärin patruunoissa. Säästääkseni olen ampunut osan treeneistä .22lr aseilla. Nopeasti laskettuna jokaisella pienoiskiväärin laukauksella säästää noin 0,50 € verrattuna kiväärillä ampumiseen. Toisin sanoen, jos ammun talvella 3000 laukausta piekkarilla, olen säästänyt 1500 €, ja sillä saa jo hankittua uuden pienoiskiväärin. Aukoton logiikka, eikö?

Gooletellessani markkinoilla olevia pienoiskivääreitä löytyi useampia hyviä vaihtoehtoja. Kyselin näistä mielipiteitä myös netin keskusteluryhmissä, ja pyssy miesten parviäly nosti vaihtoehtoiksi Grand Power Stribogin, Kriss DKM:n ja Nordic Components NC-22:n. Eniten suitsutusta ja glooriaa nettikeskusteluissa saa NC-22, mutta koska kyseisellä aseella on hintaa jonkin matkaa kolmatta tonnia, laskin että pitäisi ampua talven aikana enemmän kuin on aikaa, jotta sen hinnan saa säästettyä.

Kirjoitin Varmistin-lehteen 2/22 testiraportin GP Stribog PCC:stä. Samasta aseesta on tullut markkinoille myös pienoiskivääri versio Stribog TR22. Saimme kyseisen aseensa testiin aseensa maahantuojalta Eräpojat Oy:ltä. Grand Powerilta on saavana myös AR15-kivääreitä sekä suorakaasuina että kaasumäntätoimisina.

Testiin saatu Stribog TR22 on varustettu 304 mm pitkällä piipulla. Asetta saa tilattua myös 419 mm pitkällä piipulla. Itse valitsisin lyhyemmän vaihtoehdon, koska .22lr käytössä yli 300 mm piippu ei yleensä juurikaan lisää lähtönopeutta, vaan ruuti kerkeää palaa hyvin jo 30 cm piipussa. Avotähtäimillä ammuttavissa lajeissa pidemmällä piipulla saadaan pidempi tähtäinväli, mutta usein niissäkin varsinainen piippu on jotain 250-400 mm väliltä, ja loppuosa piipusta on porattu rihlattomaksi holkiksi. Näin toimitaan, jotta piippuaika saadaan pidettyä lyhyenä, eikä aseensa liikuminen laukaistessa vaikuta niin suuresti osumaan. Piipun päässä on 1/2"x28 UNEF-kierre. Perinteisesti pienoiskivää-

reissä on käytetty 1/2"x20 UNF-kierrettä ja suuri osa edullisista pienoiskivääriin äänenvaimentimista onkin sillä kierteellä. Markkinoilta onneksi löytyy myös 1/2"x28 kierteellä olevia .22lr vaimentimia. 1/2" UNEF-kierre on käytössä useimmissa Itselataavissa .223 rem kivääreissä ja 9 mm PCC:ssä. Hyvä puoli on se, että .22lr Stribogin kanssa voi käyttää samoja suujarruja ja vaimentimia kuin kaapissa olevien kiväärienkin kanssa. Suujarru on omasta mielestä tarpeellinen .22lr aseessa lähinnä sen takia, että se kasvattaa laukausmelua sen verran, että isommille aseille kalibroidut ajanottolaitteet rekisteröivät laukauksen. Rekylin vaimentaminen suujarrulla on sen sijaan pienen suupaineen .22lr patruunoiden kanssa varsin vaikeasti havaittavaa.

Aseen perä on kiinteäksi lukittu muovinen luurankoperä. Perä on lukittu, koska perä taitettuna ase ei täyttäisi aselain vaatimusta 600 mm aseiden kokonaispituudesta. Perä lukittuna aseiden pituus on 770 mm. Optiona aseeseen saa ostettua myös AR15-peräadapterilla, jolloin aseeseen voi käyttää haluamaansa AR15-perää, joita markkinoilta löytyy jokaisen mieltymyksen mukaisena, kaikissa talven muotiväreissä. Ylärunko on alumiinia ja kädensuojus on nykykuodin mukainen, M-Lok uritettu, 8 kulmainen, 10" alumiinituubi. Rungon päällä on picatinny-kisko, joka ei jatku kädensuojuksen päälle. Picatinny-kiskon päissä on ylös taitettavat avotähtäimet. Omaan makuuni nämä avotähtäimet ovat liian matalalla ja epäilen, että ne ovat suurimmalle osalle käyttäjistä tarpeettomat ja käyttäjät asentavat aseisiin optisen tähtäimen. Pistoolikahva on osa aseiden runkoa, eikä ole vaihdettavissa. Liipaisin on suora, luurankomallinen ja

laukaisutuntumaltaan varsin hyvä. Aseen alarunko on komposiittia, mutta tuntuma on varsin jämakkä.

Lippaat ovat murhe monessa itselataavassa pienoiskiväärissä. Usein saatavuus on heikko, luotettavuus vaihteleva, täyttäminen hankalaa ja hinta varsin kallis. Stribog toimittaan kahdella 25 ptr lippaalla ja lisälippaita saa ostaa kohtuulliseen hintaan. Stribogin lippaat ovat varsin helppoja täyttää käsin, mutta ainakaan kirjoitushetkellä en löytänyt niille sopivaa pikalaturia, jonka kanssa välttäisi vahasiin .22lr patruunoihin koskemisen.

Itselataavien pienoiskiväärien suurin murhe tuppaa olemaan toimintavarmuus. Monet pienoiskiväärit ovat varsin kranttuja patruunan suhteen, eikä aseeseen toimivan ja tarkan patruunan löytäminen ole aina helppoa. Mikäli vaatimuslistalla on myös patruunan edullinen hinta, niin homma vaikeutuu entisestään.

Stribogin luotettavuutta testattiin ampumalla useita lippaallisia neljää eri patruunaa. Testissä mukana olivat CCI Standard Velocity, CCI Blazer, Norma Tac-22 ja Federal Champion. Kaikki testatut patruunat edustavat edullisimman päässä .22lr patruunoita, koska patruunan hinta on yksi merkittävimmistä tekijöistä pienoiskiväärillä harjoittelun suosioon. Ase toimi luotettavasti kaikilla testatuilla patruunoilla. Ainut häiriö oli ulosvetäjän kynnen luiskahdaminen patruunan kannasta patruunaa pesästä ulos vetäessä, aseiden ollessa likainen ja käytetyn patruunan erittäin vahainen.

Tarkkuutta testattiin varustamalla ase 6x suurentavalla kiihkarilla. Selvästi parhaiten testatuista patruunoista kävi CCI Standard Velocity. Neljän laukauksen kasa oli 10 mm/50 m. Viides laukaus levitti kasan 15 mm, mutta huomasin itse laukaistessa pienen laukaisuvirheen. Testin ja tällä hetkellä myös kaupan halvimmalla patruunalla Norma Tac-22:lla käynti ei ollut erikoisen hyvää, 5 lks kasa noin 40 mm. Se, että riittääkö 40 mm kasa 50 m matkalta omaan käyttötarkoitukseen, on toki kiinni käyttötarkoituksesta.

Itselataavaa pienoiskivääriä ei yleensä hankita pelkkään 50 m rata-ammuntaan, niinpä jatkoimme testauksia toiminnallisemmalla ammunalla. Aseella ammuttiin "tehtävää" jossa tuli olan vaihtoja, asennon vaihtoja, lippaan vaihtoja, ampumista ase kyljellään ja vaihtoa kivääristä pistooliin ja takaisin. Stribog toimi testissä luotettavasti. Usein pienoiskiväärillä häiriöitä aiheuttava lipastuella ampuminenkin onnistui luotettavasti. Kapeista aukoista ampuessa Stribogin hieman totuttua korkeampi tähtäinkisko, johon oli kiin-

nitetty punapistetähtäin, AR15 1/3 cowitness-korkuisella 1.65" tähtäinjalalla, osoittautui turhan korkeaksi. Tämä toki oli pelkästään kiinni tähtäinjalan valinnasta ja aseessa toisikin mielestäni paremmin matalampi tähtäinjalka. Ase toimi hyvin myös ammuttaessa ase kyljellään, hylsynpoistoaukko ylöspäin. Täysin häiriöttä ei testistä selvitty, vaan kuten kaikki kokeilemani itselataavat pienoiskiväärit, myös Stribog alkoi häiriöidä laukausmäärän kasvaessa. Tässä vaiheessa aseella oli kuitenkin ammuttu useita satoja laukuksia sekalaisia patruunoita, puhdistamatta asetta välissä. Puhdistuksen jälkeen häiriöt loppuivat.

Aseen huoltopurku puhdistusta varten on helppoa, eikä siinä tarvita työkaluja. Pistoolikahvan yläpuolella, runkojen liitoksessa oleva purkutappi painetaan ulos, jolloin ylä- ja alarunko taittuvat auki, perää liu'utetaan noin 5 mm alas ja vedetään ulos, jonka jälkeen sulkukoneisto buffereineen ja rekyylijousineen voidaan saattaa latauskahvasta vetämällä ulos aseesta. Peruspuhdistusta ja käyttöhuoltoa varten asetta ei tarvitse purkaa enempää. Mikäli sulkukappale halutaan puhdistaa paremmin, niin paketti purkautuu sulkukappaleeseen, rekyylijouseen, jousen karaan, kaksiosaiseen kumibufferiin ja pieneen karan pidätinsokkaan.

Asetta kokeiltiin useammalla eri suulaitteella. Kahdella erilaisella vaimentimella sekä Aseutran Borelok -suujarrulla, johon testin aikana kiinnitettiin myös Silent Steel Micro streamer -vaimennin. Pienoiskiväärikäytössä eteenpäin puhaltavan vaimentimen hyöty jää pienemmäksi kuin tehokkaammilla kaliipereilla, enkä ainakaan itse hankkisi sel-

laista pelkästään pienoiskivääriä varten, mutta koska sellaisia on tullut kiväärikäyttöön hankittua, niin mikään ei estä käyttämästä samoja vaimentimia myös .22lr aseiden kanssa. Suujarrun hyödyllisyydestä pienoiskiväärissä voi olla monta mieltä, mutta olin havaitsevinani piipun liikkeen vähenemisen, joka tosin saattoi johtua myös piipun päähän tulleesta lisäpainosta.

Ostaisinko? No ostaisin! Yhdeksi päiväksi testiin tullut ase jäi testausten venymisen takia minulle yli kuukaudeksi, eikä minulla ole pienintäkään halua luopua siitä. Ainoat muutokset mitä aseeseen teen on AR15-perän asennus, punapistetähtäin sopivan korkuisella jalalla sekä QD-kiinnikkeet hihnaa varten.

Teksti ja kuvat: Pirkka Mellanen

Jouluksi konttiin!
Grand Power kiväärit ja pistoolit

www.trueaim.fi

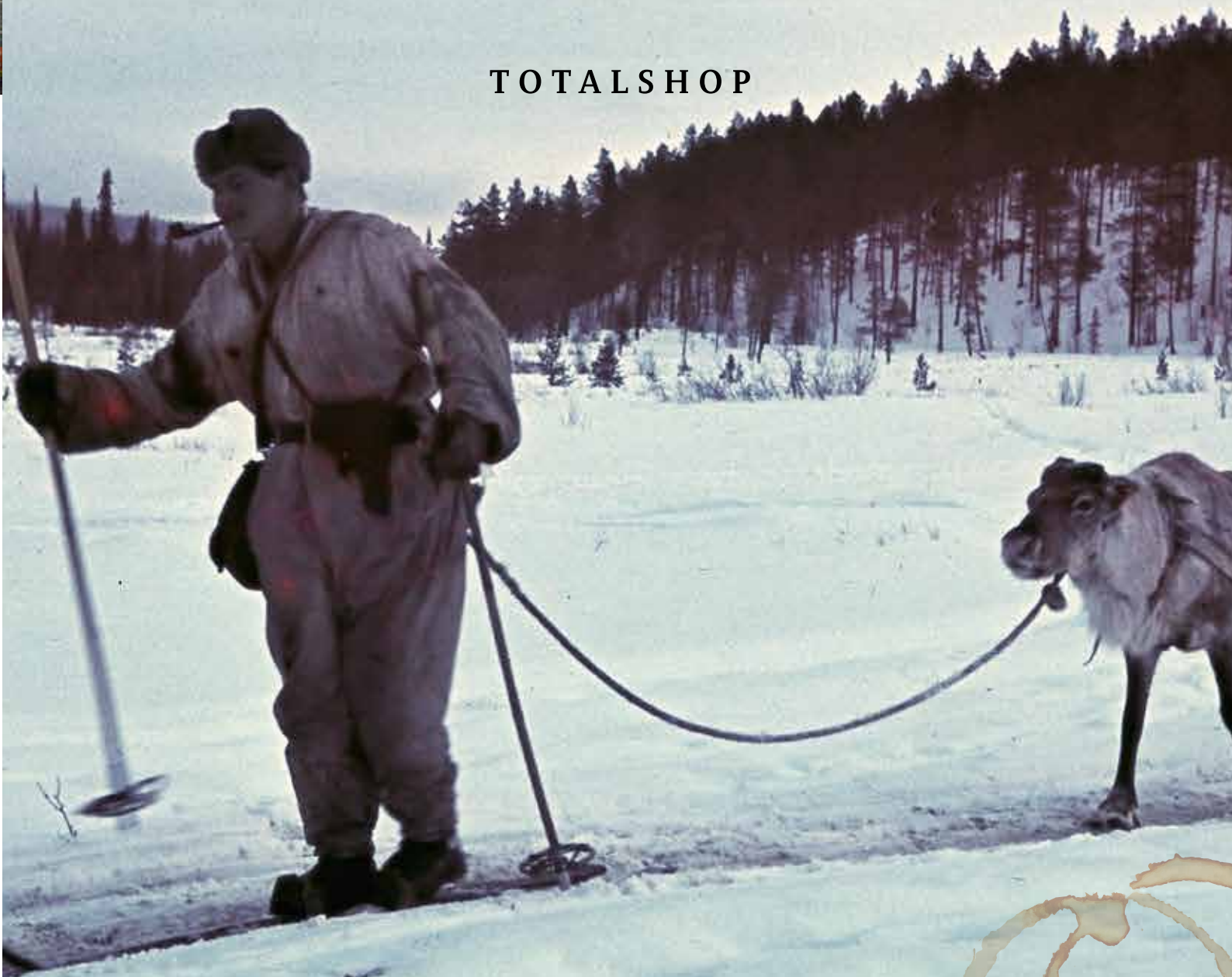

SA-kuva
#loppuunsaakka

Armeijan varustaa

- Nyt ja tulevaisuudessa -

TOTALSHOP

Tilaukset ja tiedustelut

Hankintayksiköt

viranomaiskauppa@totalsec.fi

Vääpeli Linnavirta

Korpraali Sievänen

Yksittäiset taistelijat

verkkokauppa

www.totalshop.fi

Täyden palvelun myymälä Lahdessa

Kouluttajakoulutus eri näkökulmista

MPKK:n kouluttajakoulutus huipentui 25.-29.9.2023 järjestetyssä kertausharjoituksessa Haminassa. Päijät-Hämeen maakuntakomppanian taistelijat osallistuivat koulutukseen laajalla rintamalla ja intensiivisen viikon jälkeen komppaniassa on paljon uutta osaamista ja osaavia kouluttajia. Kouluttajakoulutus alkoi jo aikaisemmin keväällä järjestetyssä harjoituksessa, jossa osallistujat harjoittelivat koulutusten pitämistä ja niihin valmistautumista. Kevään ja kesän aikana valmisteltiin myös omien koulutusten sisältöä, jotka sitten pidettiin syyskuun harjoituksen aikana.

Koulutuksen avauksessa käytiin tarkasti läpi viikon tavoitteet ja yleisjärjestelyt. Osa koulutuksista tapahtui vertaiskoulutuksena ja osa koulutuksista tapahtui Puolustusvoimien henkilöstön toimesta. Viikon aikana oli useita erilaisia kokonaisuuksia sisältäen muun muassa jalkaväkitaistelua, panssaritorjuntaa ja oman viestitoiminnan suojaamista vihollisen tiedustelulta. Osa koulutuksista tapahtui kasarmiolosuhteissa ja osa maastossa.

Osa koulutusaiheista oli osalle entuudestaan tuttua, mutta uutta oppia ja osaamista saatiin niissäkin. Uutena aiheena mukana oli elektroninen suojautuminen, joka antoi koulutukseen osallistuneille syvempää osaamista siitä kuinka omaa viestitoimintaa kannattaa ja voi suojata viholliselta. Tämä toikin paljon ajateltavaa miten merkityksellistä paljon puhuttu viestikuri oikeasti on, alkaen yksittäisestä taistelijasta ihan komppanian tasoon asti. Maastossa tapahtuneet koulutukset keskittyivät paljon jälkiväkitaistelun perusasioihin ja osassa koulutuksia harjoiteltiin myös pimeätoimintaa.

Reserviläinen kouluttaa reserviläistä oli koko koulutuskokonaisuuden kantava teema ja suurin anti osallistujille oli varmasti vertaisilta oppiminen. Erityisesti elektronisen suojautumisen kokonaisuudessa kaikki koulutukset valmisteltiin ja toteutettiin täysin osallistujien toimesta. Mukana oli myös paljon asiantuntemusta MPKK:n kouluttajilta, mutta jokainen osallistuja valmisteli itse oman osuutensa koulutuksesta. Kouluttamiseen valmistautuminen vaati omaan aiheeseen tutustumista ja sen oleellisten osien hallitsemista, jotta sen kykeni kouluttamaan muille koulutuksiin osallistuville. Elektronisen suojautumisen osalta koulutuksen aikana käytiin aluksi läpi perus viestikalusto ja sen käyttö. Tämän jälkeen harjoiteltiin käytännössä eri vaihtoehtoja viestien kulkemisen tehostamiseen ja keskityttiin erityisesti miten lähetettyjen viestien ”joutuminen vääriin käsiin” voidaan estää. Koulutuksen alusta voidaan todeta, että aikaisemmin tutut marssi- ja pitkälanka-antennit ja etenkin niiden käyttö saivat uuden merkityksen. Koulutuksen keskiväli keskittyi eri signaalien ja taajuuksien kuuluvuuksiin sekä käyttöön. Käytännönläheisin osuus keskittyikin juuri tähän osuuteen, kun mukaan tuotiin saatujen signaalien mukaan suuntiminen ja radioläheisimpien etsiminen maastosta. Kokonaisuus omalla tavallaan huipentui sen päättäneeseen osuuteen, jossa harjoiteltiin tilannekuvan luomista saatujen viestitietojen pohjalta. Elektronisen suojautumisen kokonaisuus antoi hyvät pohjat osallistujilleen

vastaavien koulutusten järjestämiseen tulevaisuudessa, ja se antoi myös paljon ajateltavaa omaan toimintaan.

Kokonaisuudessaan kouluttajakoulutus oli onnistunut tapahtuma. Mikään siitä ei kuitenkaan olisi ollut mahdollista ilman MPKK:n ja puolustusvoimien tukea. Suurimman panostuksen koulutukseen kuitenkin antoivat koulutukseen osallistuneet reserviläiset, jotka aktiivisella osallistumisella mahdollistavat vastaavien kokonaisuuksien järjestämisen.

Timo Ruuhijärvi

PST-kouluttajakurssi

Kouluttajakurssin lähijakso oli tänä vuonna aiemmasta poiketen käskytetty syyskuun viimeiselle viikolle ja tarjosi paljon aiemmilta vuosilta uudistunutta ja poikkeavaa koulutussisältöä.

Kurssi oli käynnistynyt jo lähiviikonloppu-VEH:illä maaliskuussa, mitä seurasi poikkeuksellisen tiivis etäopintojakso. Itse osallistuin PST-kouluttajakurssille, jolle osallistui runsaasti paikallispataljoonamme taistelijoita. Etäopiskelujakso koostui perinteisessä mielessä koulutustapahtumien ja itsekurssien suunnittelusta, joita odotimme toteuttavamme itse harjoituksessa, mutta tarjolla olikin jotain uutta ja erilaista.

Ilmoitauduttuamme maanantaina harjoitukseen, jossa ensimmäistä kertaa jopa kannustettiin omien varusteiden käyttöön, saimme kuulla, että pst-kurssi yhdistettiin jääkärikurssiin. Lisäksi saimme kuulla, että ennakkovalmisteluitamme ei tarvittaisikaan, vaan meitä koulutettaisiin yhtenä osastona ymmärtämään venäläisen mekanisoidun joukkueen taistelutekniikkaan sekä tällaisen osaston torjuntaan erilaisissa maasto-olosuhteissa pimeätoimintaa unohtamatta. Maanantain varustamisen lisäksi kävimme ampumassa kivääriradalla perus RK-ammunnoista poikkeavat toiminnalliset ammunnat, joissa harjoiteltiin nopeaa tulenavausta, maalipisteen vaihtoa sekä tuplalaukuksia. Pataljoonastamme löytyi koulutusosastomme paras ampuja, joten ryhmällämme riitti mukavia kotiintuomisia harjoituksesta.

Ampuma-asento seisten koulutettiin niin kevään ammunnanjohtajakoulutuksessa opetetuista kuin MPK:n kivääriohjeissa kuvatuista ampumaotteista merkittävästi poikkeavalla tavalla: tukikäden puristaessa asetta etutähtäimen sekä kaasumännän suojaputken ympäriltä käsivarsi lähes suorana. Asento tuntui luonnolliselta ja helposti omaksuttavalta, ja olisi mukava ottaa se käyttöön myös MPK:n ammutoihin.

Tiistaina oli vuorossa maastoon siirtyminen ja aloitimme rastikoulutukset. Tutustuimme NLAW:in VV3X-pimeätäh- täimeen, joka toimii erinomaisesti. Säkkipimeässä yö- sä puiden katveeseen ajettua XA-180:stä kun paljaalla silmällä ei erottanut kunnolla edes mustana möykkynä, VV3X tarjosi 70-luvun keskipäivällä otettua mustavalko- valokuvaa vastaavan kuvanlaadun NLAW-ampujalle. Jal- kaväkitaistelijoille oli tarjolla VV Lite Dual aina kahta taistelija kohden. Kypäräkiinnikkeet aiheuttivat haasteita eri kypärämalleilla, mutta onneksi pakkauksesta löytyi myös skullcrusher-tyyppinenkin ratkaisu. Tiistai-ilta päättyikin pimeänäkölaittein vaellettavaan luontopolkuun, mikä oli mainiosti toteutettu maastosta etsittävine maaleineen.

Illan kääntyessä yöksi havaitsimme myös, että harjoituk- sen luonne oli ehkä astetta askeettisempi – ruokaa oli tarjolla, mutta ei ylenpalttisesti – nälkää ei kenenkään kuitenkaan tarvinnut nähdä. Samoin korotettu ryhmä- telttä oli hieman ahdas 11 taistelijalle varusteineen, joten tilapäismajoitus naven alla toimi niin itsellä kuin kollegoil- la mieluisana vaihtoehtona. Sää suosi taistelijoita, joten tähtien loisto naven läpi tuoditti kuusen alla syvään uneen maastooina. Oli myös rohkaisevaa huomata, että riuku syntyi maastoon pimeällä mainiosti ja niin luotettavasti, että tapaturmilta vältyttiin.

Keskiviikkopäivä ja -ilta sekä torstai koostuikin sitten var- sinaisista taisteluharjoituksista, jossa kurssimme jaettiin kahteen osastoon. Toinen osasto vuorollaan toimi venä- läisenä mekanisoina joukkueena tukeutuen kolmeen XA-180 ajoneuvoon. Niin vaunut kuin taistelijat olivat va- rustettu Kasi-järjestelmillä.

Vaunuun tukeutuvat panssarijääkärit koostuivat ryhmän- johtajan lisäksi kahdesta tiedustelijasta sekä kuudesta tu- kitaistelijasta, joiden taistelutekniikka noudatti venäläistä doktriinia. Toinen osasto jaettiin vielä kahteen itsenäi- sesti toimivaan osastoon, jotka muodostuivat pst-ohjus- ryhmästä ja sitä suojaavasta jääkäriyryhmästä. Kouluttajat korostivat kurssilaisille suomalaisen ja venäläisen pans- sarijääkärien taistelutekniikan ja -taktiikan eroja, joita kurssilaiset pyrkivät noudattamaan sekä hyödyntämään omassa toiminnassaan. Merkittäviä eroja oli mm. venäläi- sen ryhmän jalkautumisessa vaunusta ja levittäytymises- sä maastoon. Tämän eron oivaltaminen antoi puolustajal- le merkittävää taktista etua torjuttaessa lukumääräisesti vahvemman vihollisen hyökkäystä.

Keskiviikkoillan ja alkuyön taistelut muodostuivat pimeä- taisteluksi, mikä toi kiistatta esiin modernien valovahvis- timien merkityksen jääkärijoukkojen suorituskyvyille. Yhtä lailla, olisi ollut mukavaa päästä todentamaan NLAW:n suo-

rituskyky pimeätäh- täimellä, mutta positiivinen yllätys oli havaita NLAW:in punapisteaputähtäimen soveltuvuus yö- taisteluihin. Jokseenkin lämmitti pysäyttää kohti hyökkää- vä vaunu 80 metrin etäisyydelle ensimmäisellä yrityksellä. Vaunut olivat varustettu lämpötähystimillä, joiden vaikutus tulee huomioida myös jatkossa MPK:n pst-kursseilla. Jääkä- reiden liike maastossa jättää silmille näkymättömät jäljet, mikä paljastaa oman toiminnan lämpötähystintä käyttäväl- le viholliselle aivan liian helposti. Kuten kouluttajat meille korostivatkin, tähän löytyy helpostikin lääkkeet perinteisel- le ”hiki säästää verta” -menetelmällä. On hyvä pohtia etu- käteen, miten toteuttaa maastontiedustelu sekä omien tu- liasemien tarkastelu etumaastosta käsin niin, ettei paljasta samalla omaa toimintaa: yhtä lailla tuliasemiin menossa kuin niiden valmistelussa tulee kiinnittää entistä enemmän huomiota oman toiminnan suojaamiseen.

Keskiviikkoillan taistelujen tauottua kouluttajamme tarjosi vielä vapaaehtoisen rastikoulutuksen VV3X:n käytöstä pi- meällä. Kun olimme majoitusalueella asentaneet VV3X:n NLAW-runkoon, kävin hakemassa aiheesta innostuneita taistelijoita vielä tutustumaan uudelleen järjestelmään. 00:20 yöpukuinen kouluttaja kävikin sitten kyselemässä meiltä, jotta mitä hemmettiä me puuhaamme NLAW:n kanssa siihen aikaan. Vastaus ”käskyn mukaan tutustum- me kalustoon vapaaehtois pohjalta” sai kouluttajan puis- telemaan päätään ja lähtemään takaisin nukkumaan.

Torstaiamu tervehti kurssiamme hyvän sään jatkuessa ja aamupalan jälkeen oli vuorossa roolien vaihto siirryttäes- sä puolustuksesta hyökkäykseen. Kasi-järjestelmä toi har- joitteluun oman mukavan lisänsä, joskin katajan taakse asemiin jäänyt taistelija omasi jälleen kerran teräsmiestä vastaavan kuolemattomuuden, mutta ei sellaista asemaa olekaan, jota partion koordinoitulla hyökkäyksellä ei pys- tyisi tuhoamaan. Ollapa joka taistelijalla headsetit, joilla voisi kommunikoida huutamatta.

Aamupäivän hyökkäykset päättyivät viikko-ohjelman mu- kaisesti ja siirryimme moottorimarssilla takaisin varus- kuntaan materiaalihuoltoihin ja luovutuksiin. Perjantaina olikin vuorossa perinteiset loppupuhuttelut harjoitusky- selyineen ja kotiutus. Tämä harjoitus antoi erittäin paljon, ollen hyvä jatkumo kuukautta aiemmin PorPr:n järjestä- mälle simulaattorikouluttajien jatkokurssille. On mielen- kiintoista, miten eri tavalla samaa järjestelmää voidaan kouluttaa eri joukko-osastoissa ja kuinka paljon molem- mista voi oppia.

Haminan kurssin keskeisintä antia oli lisääntynyt ymmär- rys venäläisten toimintatavoista, mikä antaa uusia ulot- tuvuuksia omien harjoitusten suunnittelulle, ettemme opettele toimimaan vain symmetristä vastustajaa vas- taan. Yhtä lailla kantahenkilökunnan panos kurssin on- nistumiseen ansaitsee kiitoksen – heidän motivaationsa reserviläisten kouluttamiseen oli varsin tартtuvaa. Toivon, että voimme toteuttaa kursseilla opittuja taitoja omissa Hälvä-harjoituksissamme tai mitä tilaisuuksia valtio meil- le tulevaisuudessa tarjoaakaan. Iske ja murra!

Ari Kahrola

Jalkaväki: Ryhmän taistelu

Koulutukseen valittiin Puolustusvoimien & MPK:n puolesta aktiivisia reserviläisiä, jotka ovat sitoutuneita kouluttajia sekä osallistuvat aktiivisesti reserviläistoimintaan. Kurssin tarkoituksena oli kouluttaa ja opettaa Puolustusvoimien viimeisimmät tiedot ja taidot reserviläisille, jotka pystyvät kouluttamaan ne eteenpäin muille vapaaehtoisissa koulutustilaisuuksissa tai kertausharjoituksissa. PV pystyy näin keskittämään voimavaroja muihin asioihin paremmin ja konnaistoimintakyky saadaan paremmaksi.

Aselajikouluttajakurssi alkoi 2023 maaliskuussa viikonlopun mittaisella kertausharjoituksella, jossa käytiin läpi teoriapainotteisesti PV:n tapaa kouluttaa nykypäivän varusmiehille asioita sekä ennen kaikkea jääkäri/jalkaväkitoimintaa, kuten myös käytössä olevaa kalustoa (aseet, varusteet). Viikonlopun aikana käytiin myös läpi vihollisen tapaa toimia taistelukentällä sekä huomioida, miten Venäläiset toimivat Ukrainan hyökkäyssodassa. Viikonlopun loppupuoliskolla meidät jaettiin eri ryhmiin, joiden vahvuus oli n. 5-6 henkilöä, ja näistä muodostui ryhmät kullekin kurssille, joita alkaisimme valmistella. Kursseja oli yhteensä neljä, ja ne koostuivat kalustokurssista, jääkärikurssista, jääkäri-ryhmä puolustuksessa sekä jääkäri-ryhmä hyökkäyksessä -kurseista. Itse toimin jääkäri-ryhmä hyökkäyksessä -ryhmän vanhimpana. Meille jaettiin opiskelumateriaalia, jota pystyisimme hyödyntämään kurssia tehdessämme.

Kertausharjoitusviikonlopun jälkeen meille ohjeistettiin, että tulemme tekemään materiaalin etänä ryhmittäin, ja että materiaalin pitää olla valmis ennen syyskuun kertausharjoitusta. Tästä sitten perustimme viestintävälineisiin ryhmän ja aloimme suunnitella ensimmäistä tapaamista. Ensimmäisen tapaamisen aikana loimme viikko-ohjelman sekä harjoitus suunnitelman, jossa mietimme mitä koulutamme sekä miten aikataulutamme koulutuksen viikonlopulle. Tämä oli haastava osuus, sillä meidän piti ottaa huomioon lepoajat, ruokailut, eri koulutusten pituus, sekä mitä puolustusvoimat haluaa että koulutamme yms.

Kun olimme saaneet tehtyä viikko-ohjelman sekä harjoitus suunnitelman, aloimme tehdä koulutuskortteja viikko-ohjelman mukaisesti. Jokaisesta koulutuksesta piti olla koulutuskortti, josta näkyy mitä koulutetaan, miten koulutetaan ja missä koulutetaan. Koulutuskortin tuli olla niin yksityiskohtainen, että käytännössä kuka vain pystyy kortin luettuaan kouluttamaan asian, joten asioiden kertaamista itsenäisesti oli paljon, mutta myös uutta tietoa tuli paljon. Ryhmässä jaettiin koulutusten aiheet, joista koulutuskortit tehtiin. Päätimme ryhmässämme, että koulutuskortit tehdään pareittain, jotta tekeminen olisi tehokasta, ja jos tulee virheitä, toinen voi korjata. Meillä oli myös aika ajoin palaveri MPK:n edustajan kanssa, jolta saimme apua, jos oli tarvetta. Lisäksi MPK:n edustaja näki mihin suuntaan olimme koulutusta viemässä ja tarvittaessa ohjeisti oikeaan suuntaan. Työskentely oli hyvin oma-aloitteista ja sitä tehtiin monena iltana kuukausittain.

Syyskuun kertausharjoituksessa sitten esittelimme muille ryhmille sekä PV:n edustajille mitä olimme saaneet tehtyä. Jokainen ryhmä kertoi erikseen, miten koulutamme ja

missä on pääpaino, jotta muilla olisi käsitys miten olimme ajatelleet koulutuksen suoritettavan. Koulutuskortit, viikko-ohjelmat sekä harjoitus suunnitelmat menivät MPK:n käyttöön ja näitä tullaan käyttämään tulevaisuudessa.

Jere Alhoranta

Jalkaväki: Ryhmän taistelu 2

Keskityn tässä omissa osuudessani harjoituksen toiminnalliseen ammuntaosuuteen, suomalaisen ryhmän puolustustaisteluun sekä vihollisen joukkueen hyökkäysosuuteen.

Harjoitus alkoi maanantaiaamulla ja matkani alkoi Orimatilasta kohti Haminaa. Paikalla saavuttaessa auditoriossa oli perinteiset ilmoittautumisruljanssit ja lippulappujen täytöt. Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen osanotto oli runsasta ajatellen koko harjoitusta, jalkaväkipuolella neljä, pst-puolella viisi henkilöä, tulenjohdossa yksi sekä tarkka-ammuntaosuudessa yksi henkilö. Hieno juttu ajatellen sitä, että harjoitukseen oli saapunut käskettynä aktiivireserviläisiä ympäri Suomea; tarkkaa lukua en tiedä kokonaisuudesta, mutta sanoisin että noin kaksisataa henkilöä.

Maanantaipäivä kului ilmoittautumisissa, varusteiden sekä TVÄL-materiaalien kuittauksissa. TVÄL-materiaalin osalta mukava sivuhuomio, että saimme harjoitukseen käyttööme RK62M1-versiot, jotka oli varusteltu optisen tähtäimen sivujalalla sekä magpullin säätöperällä, ja kiväärien päälle asentelimme aimpointin punapistetähtäimet, puolustusvoimien kielellä "PUNAPISTETÄHTÄIN 2016". Iltapäivällä kävimme harjoitusvalmisteluita läpi, ja illalla oli aiemmin ryhmässä tehtyjen etätöiden tarkastelua luokahuoneissa, ja näiden jälkeen suunnattiinkin sitten jo iltapalohommiin, majoittumiseen tykistökasarmilla ja viimeiset tsekkaamiset mitä tavaroita lähtee metsään mukaan.

Tiistaina aamupalan jälkeen kasasimme tarvittavat materiaalit mukaamme sekä itsemme kasarmien pihalle odottamaan ajoneuvojen saapumista. Kuljimme yhdessä JV- sekä PST-työryhmien kanssa, ja yhteensä nämä ryhmät käsittivät noin viidenkymmenen henkilön vahvuisen porukan. Ajoneuvot saapuivat, löimme rinkkamme kuorma-auton kyytiin ja itsemme pakkasimme pihalle saapuneiden Rasien sekä Pasien kyytiin. Lähdimme siirtymään Haminan reserviupseerikoululta kohti Lupinmäen ampumara-alueita.

Aloittelimme ammunnat punapisteiden kohdistuksilla pareittain: toinen tähytti ja kertoi korjauksia, toinen ampui. Tämä toteutettiin viemällä rivi noin A6-kokoisia papereita takavallille, kohdistukset tehtiin työryhmä kerrallaan ja koko homma meni läpi kohtuullisen sutjakasti. Kun kaikilla alkoi olla aseet kohdallaan ja luodit menivät sinne minne piste osoitti, aloitettiin itse ammutreenit, jotka koostuivat hyvin perusjutuista ammunnan harjoittelusta, mutta kuten kaikki enemmän ampuneet varmasti tietävät, toimivan ja tehokkaan kokonaisuuden perusta on se, että osaa perusjutut ja turvallisen aseenkäsittelyn niin ettei sitä juurikaan tarvitse miettiä.

Lupinmäen ampumaradan tilannerata on mukavan iso hiekkakenttä, jossa on vallit joka suuntaan. Levittelimme SPOL-tauluja U-muotoon niin, että kolmeen eri ilmansuuntaan pystyi ampumaan. Ensimmäinen treeni koostui hyvän ampuma-asennon hakemisesta, aseennostosta ja yhdestä laukauksesta. Tavoitteena oli, että kolmenkymmenen laukauksen jälkeen taulussa olisi yksi iso reikä. Varsin hyvä perusharjoite. Iloa herätti se, että Puolustusvoimat on alkanut opettaa nyt viime aikoina ampuma-asennon ottamista niin että asento on ns. kamppailuasennon omainen, eli oikealta olkapäältä ampuvalla on vasen jalka edempänä kuin oikea jalka, ja polvissa on pieni jousto ja yläkroppa maltillisessa etukenossa. Pyritään siis nyt eroon siitä symmetrisestä ampuma-asennosta, jossa jalat samalla tasalla, järkyttävä etukeno ja rekyllinhallinta aivan kamalaa. Tämä oli mahtava homma. Se oli myös hienoa, että koko ammutatreenien ajan menttiin aseet kuumana, eli harjoitteiden välissä ei otettu patruunapesiä tyhjäksi. Tämä totuttaa hyvin ihmisiä siihen, että asetta ei tarvitse pelätä: tiedät vain koko ajan, että ase on kuuma ja muistat sekä noudatat neljää kultaista aseenkäsittelysääntöä niin ongelmaa ei ole. Samalla tulet sinuiksi ladatun aseennoston kanssa liikkumisessa. Seuraavaksi oli samaa suoritusta mutta tuplalaukauksilla. Laukauslippaanvaihto-laukaus-treeniä, alueen skannaus ja kavereiden tarkistus, että kaikki ok.

Ammuntojen lopuksi oli alussa lupailtu ammutakilpailu, joka meni seuraavanlaisesti: suorite ammuttiin yksi ampuja kerrallaan ja kaikki muut seurasivat suoritusta takasivuilla. Tässä luotiin vähän samalla yleisön luomaa painetta suoritukseen. Etäisyys taisi olla 5-7 metrin luokkaa, maalialueella oli kaksi SPOL-tauluja, joihin molempiin oli nidottu keskimassaan sekä pääalueelle A5-kokoinen valkoinen lappu, SPOL-taulut olivat sivuttain erillään toisistaan noin kolme metriä. Suorite alkoi ase ladattuna ja varmistettuna alavalmiusotteesta, äänimerkin *beeb* jälkeen aseennosto, tähtäinkuvan otto, varmistuksen poisto, molempiin SPOL-tauluihin keskimassaan kaksi laukausta ja molempiin SPOL-tauluihin pääalueelle yksi laukaus. Yhteensä kuusi laukausta, kaikki osumat piti olla valkoisella A5-lapulla, ja nopein aika voitti. Tämä meni ihan mukavasti, sillä PHMKJ oli top kolmessa: kolmas ja ensimmäinen sija, johon aikaa kului 3,16 sekuntia.

Ampumaradalta siirryttiin Vallanjärven harjoitusalueelle, jossa meillä oli myös maastomajoitus ti-to. Tiistaina iltpäivällä oli pimeänäkö-, PASI-, PST-asekoulutuksia, ja illalla pimeän tultua sitten menttiin totuttamisrataa läpi pimeänäkölaitteiden kanssa. Seuraavassa tekstissä Kimmo kertoo tästä lisää.

Keskiviikkona harjoittelimme suomalaisen jääkäriyhmän, PST-ryhmän, puolijoukkueen ja vihollisen mekanisoidun ryhmän toimintaa Vallanjärven maastossa. Samalla treenasimme maastossa väistöä. Koko päivä aamusta alkuihin kului harjoittelussa näitä temppuja, ja illalla oli tarkoitus laittaa nämä temput käytäntöön kaksipuoleisessa KASI-taistelussa. Meidän pumppumme meni keskiviikkoiltana suomalaisen jääkäriyhmän puolelle puolustamaan, kun meitä vastaan asetui simuloitu vihollisen mekanisoitu joukkue.

Miinoitimme tien ja asettauduimme aseisiin odottelemaan vihollisen saapumista. Lisämausteena oli se, että meillä kaikilla oli pimeänäkökyky. Muutama partio meni sivustaan odottelemaan, takatulpaksi yksi NLAW-mies, joka täräyttäisi viimeisen ajoneuvon takaviistosta. Etuviistossa oli myös PST-partio, joka vihollisen ajaessa miinoitteeseen alkaisi tulittaa vihollisia kohti. Vihollisen lähestyminen alkoi kuulua meidän odotellessamme suojassa, ja pian näkyviin tuli kolmen PASIn verran vihollista. Ensimmäinen ajoneuvo löi liikkeen seis ennen miinoitetta, ja alkoi kuulua huutoa, että ovat havainneet lämpöjäлкиä ja tässä vaiheessa alkoi tulitus joka suunnasta. Taistelimme jonkin aikaa, kunnes ryhmänjohtajamme päätti ottaa porukan irti ja tilata epäsuoraa tulta vihollisen päälle. Kommunikaatiossa oli kuitenkin sodan kitkaa ja tulipyyynnön lähetykseen meni turhan kauan, sillä vihollinen ehti pakittaa tieuraa hieman takaisinpäin ja keskitys ei aivan osunut heidän päälleen. Meidän pst-partiomme sai tuhottua yhden ajoneuvon, ja sitten alkoi sataa epäsuoraa tulta reilusti meidän lähetyvillemme. Lähdimme syvemmälle metsään ja koukkaamaan vihollisen eteen, mutta tässä vaiheessa otettiin peli seis ja loppupuhuttelut. Päällimmäisenä tästä setistä jäi mieleen ajoneuvojen lämpökameroiden toiminta. Jos ollaan tekemässä miinoitetta yöaikaan, niin maasto pitää huolellisesti muokata niin ettei lämpökamera havaitse lämpöjäлкиä, tai jos vain mahdollista niin miinoite on tehtävä hyvissä ajoin etukäteen, mutta aina tämä ei tietenkään ole mahdollista. Toisena huomiona oli vihollisen erittäin aggressiivinen epäsuorantulen käyttö.

Torstaina oli sitten vuoro vaihtaa puolia ja hypätä viholliseksi ja toimia, kuten he toimivat sekä perustaa kokoonpanot myös tämän mukaisesti, eli ryhmänjohtaja, 2+2 fireteamia ja 2 henkilön rynnäkköryhmä, yhteensä 7 henkilöä ja tämä kerta kolme. Olin itse torstain vedoissa joukkueenjohtajana.

Vedimme torstaina kaksi vetoa eri puolustavia ryhmiä kohtaan eri maastoissa. Ensimmäinen veto oli samankaltainen kuin millaista olimme itse olleet puolustamassa edellisena iltana, poikkeuksena toki aamupäivä ja valoisa keli. Ajoimme kolmella pasilla tieuraa pitkin ja eteemme alkoi sataa epäsuoraa tulta, joten otimme liikkeen seis, pakitimme ja jalkautimme joukkueen. Tilasimme omaa

epäsuoraa kaksin verroin kauheammin reilusti etumaastoon, ja kun oma epäsuoramme alkoi sataa maahan, lähdimme etenemään avorivityyppisessä muodostelmassa eteenpäin. Pääsimme suomaastoon ja taas alkoi sataa "vihollisen" epäsuoraa tulta meidän niskaamme, ja tämä keskitys osui nappiin. Meiltä taisi mennä reilu ryhmän verran miehiä, mukaan lukien joukkueenjohtaja. No, pelinrakentaja oli armollinen ja herätti meidät takaisin henkiin, joten jatkoimme hyökkäystä, samalla uutta omaa epäsuoraa tilaten. Jatkoimme eteenpäin hyökkäystä niin pitkään, että etenimme tavoitetasalle ja pääsimme vielä jahtaamaan "vihollista" aiheuttaen paljon tappioita puolustajalle. Tässä kohtaa vihellettiin peli poikki, ja siirryimme takaisin pasien kyytiin ja kohti viimeistä hyökkäystä.

Viimeisessä hyökkäyksessä painotettiin ryhmänjohtajille, että kun kosketus tulee, niin aggressiivisesti vaan päälle ja näinhän me myös toimimme. Kärkipasi ajoi "miinoitukseen" (joka myöhemmin osoittautui vain kasiviaksi), ja tuhoutui mäkiänsä maaston syvänteeseen. Otimme koko joukkueen pihalle ja äkkiä syväälle metsään. Kaksi ryhmää muodosti rivin ja lähti voimalla puskemaan mäen päällä näkyvää "vihollista" kohti, ja yksi ryhmä lähti takaviistossa näkyvän partion perään. Samalla kun etenimme, koko ajan tilattiin epäsuoraa puolustajan päälle. Mikä sitten loppukatsauksessa katsotussa videossa näyttikin satavan tarkasti puolustajan päälle aiheuttaen mittavat tappiot. Joukkueenjohtaja menehtyi taas, kun joku noheva suomalainen kiväärimies täräytti kylmäksi rinnettä ylös noustessa. Taisteluja jatkettiin vielä tovi ja sitten puhallettiin tilanne poikki, alettiin ottaa ihmisiä kokoon ja majoituksia purkamaan sekä siirtymään takaisin Haminaa kohti.

Tino Laakso

Jalkaväki: Toiminta pimeässä

Tässä osiossa perehdytään koulutuksen pimeätoiminnan osuuteen.

Nykyaikaisessa sodankäynnissä yhä enemmän painopiste on siirtynyt pimeässä toimimiseen. Tämä aiheuttaa haasteita, mutta myös isoja mahdollisuuksia. Laitteiden kallis hankintahinta valitettavasti pitää harjoittelun määrän melko pienenä normaalille reserviläiselle. Edes tutustuminen nykyaikaisiin taistelijan pimeänäkölaitteisiin ei ole kaikkien saatavilla.

Kertausharjoituksessa jokainen pääsi tutustumaan taistelijan kypärsään kiinnitettävään pimeänäkölaitteeseen, eli valonvahvistin VV Liteen. Monille tämä taisi olla ensimmäinen kerta laitteiden kanssa toimiessa. Ensimmäinen ongelma oli se, että omia varusteita käyttävien kurssilaisien ballistiset kypäret olivat lähestulkoon aina varustettu STANAG-kiinnityspisteellä. Puolustusvoimien valonvahvistimien kiinnikkeet eivät tähän sovi, vaan näihin on pitänyt luoda täysin oma kiinnityssysteeminsä. Tämä toivottavasti tulee muuttumaan seuraavan sukupolven laitteissa, koska olemmehan nyt Nato-maa ja laitteiden tulisi olla yhteensopivat. Itse olen ratkaissut ongelman hankkimalla oman kypärsän lisäksi omat pimeänäkölaitteet.

Harjoituksen ensimmäisenä metsäyönä suoritimme totuttautumisenradan, joka tarkoitti lähinnä kävelyä metsätieillä ja havainnointia maastoon kätkeytyistä maalitauluista. Tämä muutaman tunnin teoria ja pimeässä metsässä kävely valmisti meitä seuraavan yön sovellettuja harjoitteita varten.

Seuraavan illan ja yön ohjelmassa olikin päivällä opittujen hyökkäys- ja puolustuskuvioiden soveltaminen pimeässä. Hämärän tullen ryhmämme pakkautui kuorma-auton lavalle moduuliin ja meidät kuljetettiin T-risteykseen, keskelle metsää, täysin tuntemattomaan maastoon. Jalkauduttuamme saimme lyhyen käskyn: "Torjunta, ryhmyt. Aikaa puoli tuntia."

Ryhmäjohtajamme ohjeistuksella ja koko porukan yhdessä toimimisella risteyksen läheisyyteen luotiin kahdella telamiinalla miinoite, sinkopartio otti asemat kahdesta sijainnista NLAW:n kanssa sekä loppuosa jääkäriyhmästä otti asemat tieuran itäpuolelta. Pimeys aiheutti suuria haasteita, ja kun itsekin olin toiminut omien "nodien" kans-

sa vain tasaisessa rakennetussa ympäristössä, oli täysin pimeä Suomen syksyinen metsä ja pilvinen taivas todella synkkä. Alun perin mietityt asemat tieuran länsipuolella hylättiin, koska kävelemällä havaittiinkin maaston olevan rajusti alapäin viettävää rinnettä. Itäpuolen maasto oli louhikkoa ja tiheää suht nuorta metsää. Syvyyšnön katoaminen valonvahvistimen kanssa oli ongelmallista, sillä vaikka puun rungon havaitsi, sen etäisyys saattoi olla 30 cm:n sijasta 40 cm. Lisäksi puiden lehdet loistivat näkökentässä valkoisena, eikä jokaisen selässä välkkyvä omatunniste led-valo helpottanut näkemistä, kun aseuimme louhikkoon asemaan.

Vihollisen vaunut tulivat tieuraa pitkin kohti asemiamme hyvin pian. Ensimmäinen vaunu oli ilmeisesti havainnut NLAW-partiomme lämpötähystyksellä, joten se pysähtyi ja jalkautti jalkaväen tieuran läheisyyteen. Avasimme tulen. Ilmeisesti tuossa tulenavauksessa saimme viholliselle varsin hyvin vahinkoa aikaan, mutta teimme virheen irtautuessamme hyvistä asemista ja näin vihollinen pääsi levittäytymään metsään, kun me vetäydymme hankalassa maastossa pilkkopimeässä. Ennen taistelun päättymistä avasimme vielä tulen uudelleen idänpuoleisen tienhaaran toiselta puolen viholliseen, joka onnistui kuitenkin saavuttamaan tavoitteen, eli risteuksen alueen.

Mitä opittiin? Ne Hollywoodin kuvaamat amerikkalaisen taistelut Afganistanin aavikolla pimeässä ovat eri sarjaa kuin Suomessa oikeasti pimeässä metsässä käytävä taistelu. Täällä pimeä on todellakin pimeää. Hyvät valonvahvistimet pelkästään eivät pelasta mitään. Niitä pitää osata käyttää ja niiden kanssa pitää harjoitella. Muutaman tunnin harjoittelu ei ole riittävä, vaan ne vaativat todella paljon treeniä. Lisäksi automaatio suoritteissa, esimerkiksi lippaan vaihto tai häiriönpoisto, tulisi kyetä tekemään katsomatta aseeseen, koska valonvahvistin silmillä ei homma välttämättä onnistu niin näppärästi, kuin lihasmuistista asian tekemällä. Entäpä lämpöjälki? On todella tärkeää huomioida missä olet ja mitä teet ja mitä sinusta näkyy. Vaikkakin vanhan vihollisemme Venäjän kalusto ei ole länsimaisen kaluston tasolla, heiltäkin löytyy pimeänäkökykyä ja lämpötähtiä. Itse en haluaisi ottaa riskiä, koska vastassa on todennäköisesti esimerkiksi BMP2:n 30 mm konetykki. Eli myös suojautumista pimeänäkölaitteilta on harjoiteltava. Todennäköisimmässä skenaarioissa vihollisella on valonvahvistimia, joten homma ei ole kuin ison maailman operaattorifantasioissa, joissa ylivoimaisen teknologian voimin taistellaan menestyksekkäästi vihollista vastaan, joilla modernein teknologia on lähinnä väritelevisio. Ukraina on näyttänyt, että nykyaikainen taistelu ei ole vain ainoastaan erikoisjoukkojen mediaseksikkäitä operaatioita.

Kimmo Dammert

TA-kurssi

Tarkka-ammunnan koulutushaaran kouluttajakoulutuksen tavoitteena oli, että jokainen kurssin suorittanut osaa toimia tarkka-ammunnan peruskurssin rastikouluttajana parhaita pedagogisia käytäntöjä hyödyntäen sekä omaa valmiudet toimia etäjakson teoriaopettajana.

Kurssilla oli tänä vuonna noin 15 oppilasta eri puolilta Suomea. Kaikki kurssilaiset olivat kokeneita sotilastarkka-ammunnan harrastajia, ja heillä oli myös koulustausta tarkka-ammunnasta. Tarkka-ammunnan yhteisö on Suomessa tiivis ja lähes kaikki kurssilaiset olivatkin jo hyviä tuttuja keskenään erilaisista kilpailusta sekä koulutuksista vuosien varrelta. Kurssin vetäjinä toimivat kurssilaisten iloksi Suomen parhaat pitkän linjan kouluttajat, joilla kaikilla oli kymmenien vuosien kokemus puolustusvoimien tarkka-ammunnan kehittämistä.

MPK ja puolustusvoimien sotilastarkka-ammuntaa on kehitetty pitkäjänteisesti ja viime vuosina on onnistuttu luomaan Suomeen yhtenäinen koulutusohjelma, joka takaa, että eri puolilla annettava koulutus on yhtenäistä, laadukasta ja kouluttajana tai tarkka-ampujana voi toimia täten myös missä päin maata tahansa.

Kouluttajakoulutus koostui kevään lähipäivistä Haminaassa, kesän aikana pidetyistä etäkoulutustilaisuuksista ja huipentui syksyllä pidettyyn lähijaksoon Taipalsaaren ampuma-alueella. Etäkoulutuksessa käytiin läpi MPK tarkka-ammunnan kurssien 1-3 teoriasisältö niin, että jokainen kurssilainen valmisteli ja piti vähintään yhden oppitunnin TEAMSin välityksellä. Oppitunnin jälkeen muut oppilaat sekä opettajat antoivat palautetta ja kehitysvinkkejä liittyen oppitunnin sisältöön sekä opetusmetodeihin.

Taipalsaareissa järjestetyssä, erittäin tiiviissä viiden vuorokauden kertausharjoituksessa käytiin läpi kaikki 1-3 kurssien harjoitteet. Jokainen oppilas valmisteli ja toteutti muille oppilaille käytännönharjoitteita, joita sitten yhdessä taas arvioitiin lopuksi ja käytiin yhdessä läpi kuinka vedettyä harjoitusta voisi vielä parantaa. Osallistujien pitkä harrastustausta ja intohimo lajiin näkyi toki harjoitteiden suorituksissa, mutta erityisesti myös palautetilaisuuksissa, joissa muodostui pitkiä ja hienoja keskusteluja aiheesta. Oli hieno mahdollisuus päästä jakamaan kokemuksia ja oppeja Suomen parhaimpiin kuuluvien harrastajien joukossa. Itse harjoitukset sisälsivät paljon ammuntaa, liikkumista, naamiomista, pimeätoimintaa ja muita tarkka-ammunnan kurssiputken aiheita.

Kokemuksena kouluttajakoulutus oli erinomainen, ja kaikille osallistujille jäi takataskuun myös paljon vinkkejä itse tarkka-ammuntaan. Myös kilpailuvinkkejä ja taktiikoita jaettiin avoimesti. On kaikkien etu, että tarkka-ammunnan hyvää tasoa voidaan yhdessä edelleen kehittää Suomen puolustamiseksi.

Tarkka-ammunnasta kiinnostuneita suosittelemme osallistumaan MPK:n tarkka-ammunnan etäteoriaopintoihin, jotka avaavat sitten pääsyn viikonlopun mittaisille käytännön kursseille.

Heikki Kultanen

Tietoa, taitoa ja tahtoa maanpuolustuspäivillä

Päijät-Hämeen Maanpuolustuspäivää vietettiin 23. syyskuuta Lahden yliopistokampuksella Mukkulassa. Ei päivää aivan ensimmäistä kertaa vietetty, kertoohan Lahti-lehti huhtikuulta 1930 Lahdessa vietetyn maanpuolustuspäivää juhlavasti Tampereen rykmentin paraatin voimin. Katselmuksen suoritti rykmentin komentaja, eversti Forsman. Hän kehotti puheessaan: *”Pysykää erillään itäisen verivihollisemme käytyreistä ja maa on kiittävä Teitä”*.

Maanpuolustusväen tietoa, taitoa ja tahtoa esittelevän vuoden 2023 Päijät-Hämeen maanpuolustuspäivän ohjelman teemana oli kokonaisturvallisuus.

- Maakunnasta on puuttunut maanpuolustuksellinen tapahtuma, jossa maakuntajoukkojamme tuotaisiin esiin kokonaisturvallisuuden osana, historiaa ja perinteitä unohtamatta, kertoo Hämeen aluetoimiston päällikkö evl Kai Naumanen. Aluetoimisto, Varmistin, maakuntajoukot ja Hämeen Ratsurykmentin Säätiö olivat tapahtuman pääjärjestäjät.

- Paikallisjoukkoja ollaan juuri kehittämässä ja huomioiden kansainvälinen turvallisuustilanne, tämän tyyppiselle tapahtumalle voisi olla kysyntää ja kiinnostusta, Naumanen kertoi.

Kokonaisturvallisuusseminaarin rinnalla Ilmatorjuntayhdistys järjesti perinteisen Etelä-Suomen ilmapuolustusseminaarin. Päivänä aikana kaksi seminaarisalia oli kiitettävästi täynnä. Ilmapuolustusseminaarin mininäyttelyssä esittelyivät mm. Kongsberg, SAAB Finland, Rheinmetall, Lockheed Martin sekä Rafael.

Seminaaripäivän päätyttyä lauantai-illan Maanpuolustusgala keräsi väen samppanja-arpajaisten, varusmiesorkesterin ja juhlaillallisen ääreen. Illan pääesiintyjä oli Konsta Hietanen, jonka monipuoliseen ohjelmistoon mahtui niin omia sävellyksiä kuin vanhoja tuttuja hittejä.

Kokonaisuuden oltava kunnossa

Seminaaripäivä käynnistyi Maanpuolustuskorkeakoulun vararehtorin, TkT, eversti Rainer Peltoniemen luennolla turvallisuusympäristön muutoksista. Peltoniemi esitti arvion Venäjän sotilaallisesta kehityksestä ja voimavaroista hyökkäyssodan jatkuessa. Venäjää ei pidä koskaan aliarvioida oli keskeinen viesti. Hyökkäyssodan aloittamisen jälkeen Venäjä on kuluttanut merkittävästi sotapotentialia Ukrainassa. Kynnys sotilaallisella voimalla painostamiseen ja sotilaalliseen voimankäyttöön on madaltunut. Maalla on laaja reservi ja kyky voiman projisointiin. Geopoliittinen sota länttä vastaan, historian uudelleen kirjoittaminen rakentaa vihamielisyyttä ja uhkaa. Käynnissä on laaja-alainen vaikuttaminen, jolla pyritään heikentämään lännen yhteisyyttä.

Suomen kannalta kokonaisturvallisuuden toimintamallin nousee uudessa ympäristössä arvoonsa. Puolustuskyvyn lisäksi johtamisen, kansainvälisen ja EU-toiminnan, sisä-

Maakuntajoukkojen rollup Varmistimen osastolla herätti mielenkiintoa.

Ilmatorjuntayhdistys ry:n minimessuilla norjalainen Kongsberg esitteli taistelunjohtojärjestelmäänsä.

sen turvallisuuden, talouden, huoltovarmuuden – monen keskeisen tekijän on oltava kunnossa. Peltoniemi muistutti, että suomalaisen yhteiskunnan kaikkien viranomaisten, soite-palveluiden, energiasektorin, teollisuuden, liike-elämän ja 3:n sektorin on tiedostettava, että tulevaisuuden sodassa kaikki he ovat sodan ensimmäisestä hetkestä alkaen etulinjassa. *”Ei-kineettisen vaikuttamisen osalta jopa ennen kuin yhtään laukausta on edes ammuttu.”* Paras kriisien ennaltaehkäisy muodostuu pidäkkeen ja kyvyn rakentamisesta, paikallisesti, valtakunnallisesti ja kansainvälisesti.

Kokonaisturvallisuus Päijät-Hämeessä

Maakunnassa toimii useita kokonaisturvallisuudesta huolehtivia tahoja: vuonna 2013 perustettu alueellinen turvallisuus- ja valmiustoimikunta PH-Turva on niistä maakunnallisesti kattavin. Sen toimintaan osallistuu yli 25 organisaatioita, muun muassa turvallisuusviranomaisia, Päijät-Hämeen liitto, kunnat, elinkeinoelämän edustajia, järjestöjä sekä hyvinvointialue. PH-Turva on käsitellyt esimerkiksi lintuinfluenssan torjuntaa. Agendalle on nyt noussut mahdollinen Venäjän hyökkäys. Maakuntajohtaja Nina Pautola-Mol kertoi asuneensa kahdeksan vuotta Venäjällä eikä koskaan ajatelleensa, että jouduttaisiin tällaiseen tilanteeseen. Turvallisuustilanteen nopea muuttuminen on ollut uusi tilanne suomalaisille. Siksi valmius muutoksille ja kriisitilanteisiin paikallisesti on oltava olemassa.

- Monen toimijan kokonaisturvallisuussysteemissä työnjako on tärkeää. Sodan syttyttyä pitäisi muun muassa tietää, missä kulkee raja Puolustusvoimien ja hyvinvointialueen kaluston välillä, totesi Päijät-Hämeen hyvinvointialueen valmiuspäällikkö Jani Mäkinen.

- On sovittu esimerkiksi, miten vaihdetaan vihreästä ambulanssista punakeltaiseen, kertoi Mäkinen.

Hän kertoi myös, että esimerkiksi Lahden kanssa on perustettu evakuoitikeskuksia. Mäkinen ei ajattelisi liikaa Geneven sopimuksen suojaa.

- Ainakin jos Venäjä on vastassa. Punainen risti katolla toimii lähinnä tähtäyspisteenä.

Mäkisen mukaan kyberturvallisuusyhteistyössä on Päijät-Hämeessä vielä paljon tekemistä.

Uhkia on omastakin takaa

- Poliisi on varautunut häiriötilanteisiin ja poikkeusoloihin, totesi Hämeen poliisilaitoksen poliisipäällikkö Marko Viitanen esitelmässään.

- Poliisin toiminta perustuu korostetusti tilannekuvaan, tietojohtoisuuteen ja analysoidun tiedon hyödyntämiseen, ennakointiin sekä strategisten tavoitteiden toteutukseen, Viitanen sanoi.

Hybriditoimien hallinnassa poliisilla on keskeinen rooli myös NATO-jäsenenä.

- Kynnys tulkita Suomeen kohdistuvia vaikuttamistoimia sotilaallisiksi ja siten hyökkäykseksi Suomea ja puolustusliittoa vastaan voi olla korkea, Viitanen totesi.

- Epäselvissä tilanteissa tultaneen toimimaan sisäisen turvallisuuden toimialueella.

Suomessa poliisilla on monesti pääasiallinen toimivalta operatiivisen vasteen osalta epäsymmetrisissä ja epäselvissä turvallisuusuhkissa, jotka eivät heti ole osoitettavissa sotilaallisiksi.

- Yhteistyö on välttämätöntä ja hyvää, Viitanen sanoi, ja muistutti ettei poliisilla ole reserviä. Poliisin kyvykkyyden on vastattava olosuhteita ja odotuksia. Uhkia piisaa myös omasta takaa, totesi Hämeen poliisipäällikkö.

Hän viittasi taannoiseen paikallisen miehen pohdintoihin tehdä terrori-isku Lahden torille ex-pääministeri Sanna Marinin vierailun aikaan. Erityisesti Viitanen on huolissaan nuorten tekemien rikosten määrän kasvusta, vaikka

Maavoimien operatiivipäällikkö, prikaatikenraali Sami-Antti Takamaa vastasi seminaariyleisön kysymyksiin, vierellä maakuntajohtaja Nina Pautola-Mol ja taustalla Päijät-Hämeen Maanpuolustusyhdistyksen puheenjohtaja Antti Prepula.

Hämeen poliisipäällikkö Marko Viitanen peräänkuulutti esitelmässään "tolkun käyttöä".

luvut ovatkin vielä pieniä eikä Lahdessa ole katujengejä. Poliisipäällikkö haluaisi priorisoida lasten ja nuorten hyvinvointia.

Hyvin onnistunut maanpuolustuspäivä järjestetään jälleen ensi vuonna uusilla teemoilla.

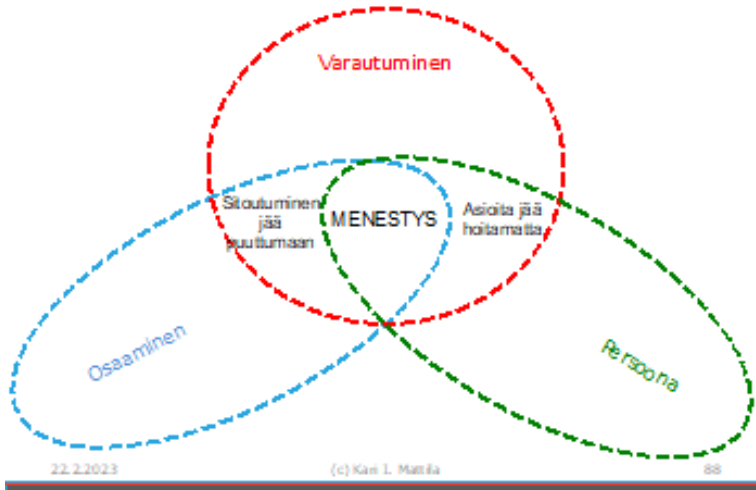
Timo Taalo

Ajatuksia johtajuudesta – osa 4/4

Muistathan vielä sen ensimmäisen artikkelin kuvan niistä kolmesta kriittisestä osa-alueesta?

Johtajan 3-kenttä

Johtajuustaito.fi

Kaikki, ihan kaikki, lähtee siitä, miten sinä käytät omaa persoonaasi. Tutustu siihen myös muiden antaman palautteen kautta. Toistan vielä, että kaikki piirteet ovat hyviä, niiden tasosta riippumatta. Olennaista on pohtia ja kehittää sitä, mitä noilla piirteilläsi teet? Miten liität toisiinsa oman persoonallisuutesi, osaamisesi ja niiden pohjalta varautumisen erilaisiin tilanteisiin.

Osaaminen rakentuu aina kahdesta eri osa-alueesta; koulutuksen ja kokemuksen kautta muodostuvasta tiedosta ja harjoittelun kautta syntyneestä kyvystä soveltaa tietoa erilaisissa tilanteissa. Osaaminen on siis syvempää ja laajempaa kuin vain tutkinto tai sotilasarvo. Minulle tästä yksi suomalaisen varusmieskoulutuksen kautta muodostuva esimerkki on johtajuustaitojen kouluttaminen laajasti. Pääsin viime kesänä keskustelemaan brittiläisten kanssa. Niissä keskusteluissa tuli näkyviin, että johtajuustaitoja koulutetaan siellä osana kapteenista majuriksi -koulutusta.

Osaamisen soveltamisen osa muodostuu harjoittelun kautta. Harjoittelu on myös se työkalu, jonka kautta rakentuu varautuminen. Harjoittelulla on merkitystä ihan kaikilla elämän osa-alueilla. Sotilaallisen harjoittelun lisäksi niin kotiin, työhön kuin yhteiskuntaan liittyvä harjoittelu on tärkeää. Harjoittelu erottaa toimintakykyisen ”jäätävystä” monessa tilanteessa. Miten perheenjäsenesi osaavat toimia poikkeustilanteissa? Miten työpaikallanne on harjoiteltu erilaisia tilanteita varten? Miten kotikuntasi osaa toimia poikkeusoloissa?

Tuosta viimeistä, kotikuntaan liittyvästä harjoittelusta, minulla on omakohtainen kokemus AVAK-harjoituksen kautta. Harjoittelun arvo tuli näkyviin, kun tulikin yllättäviä

muutoksia, tilanteita ja toimijoita. Niitä ”vihreitä miehiä” joista olemme kuulleet maailmalta. Harjoittelun osalta on jopa sotilaallisessa toiminnassa menty käsikirjoitetusta prosessista vapaammin lähtötilanteesta etenevään malliin. Jossa lopputulosta ei välttämättä tiedetä.

Tulevaisuuden kannalta on tärkeää aloittaa osaamisen kehittäminen ja valmistautuminen kuvaamalla neljä erilaista tulevaisuutta:

1. Maailmassa kaikki jatkuu kuten ennenkin; mm. teknologia ja yhteiskunnan puite.
2. Maailmassa tapahtuu loivia muutoksia; mm. teknologiat muuttuvat, hallitukset vaihtuvat, mutta radikaaleja muutoksia ei tapahdu.
3. Maailmassa tapahtuu radikaaleja muutoksia; mm. aikaan sähkö, sitten Internet.
4. Tulee kaaostilanne; mm. Ukrainan tasolla 24.02.2022, maailman tasolla esim. globaalin internetin kaatumisen pitkäaikaisesti.

Noiden 4 kohdan osalta kannattaa leikkiä ja kokeilla ja hullutella. Näin tulee pohdittua monenlaisia polkuja. Itsen ja muiden johtamisen kannalta tuo skenaariotyö on olennaista. Ei, todennäköisesti et osaa luoda juuri sitä tulevaisuuskuva, joka meitä kohtaa. Mutta ”oikein” vastaaminen ei olekaan se juttu. Olennaista on harjoittaa, ja sen kautta luoda osaamista, aivojasi työstämään erilaisia toimintamalleja. Tuo innovatiivisuus on se tekijä, joka on pelastanut ihmisiä keskitysleiristä, joka auttaa Ukrainaa löytämään tapoja puolustaa isänmaataan, joka auttaa menestyviä yrittäjiä pääsemään yli yrityksen kuoleman laaksosta. Ja auttaa se ihan kotonakin!

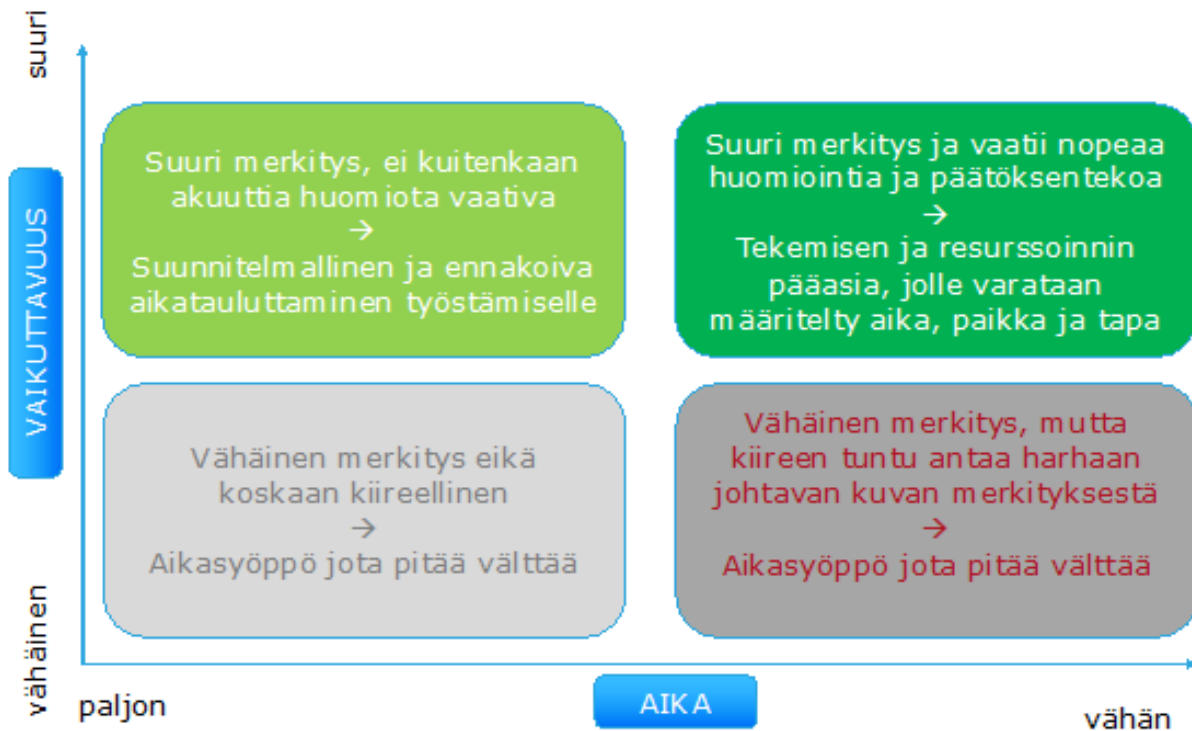
Ajasta on aina pulaa. On kiire, on ruuhkavuodet ja ties mitä. Aikaa on kuitenkin kaikilla se sama 24 h / vrk. Miksi siis jotkut saavuttavat paljon, ilman kiirettä tai maagista pilleriä, jolla korvataan nukkuminen? Vastaus rakentuu oman persoonan ymmärtämisen ja oikean käyttämisen kautta. Sillä sen kautta he osaavat valita ne taistelut, joihin aikaa kannattaa laittaa. Sinäkin voit valita ne, käyttämällä seuraavalla sivulla olevaa työkalua apuna.

Esitä itsellesi jo ihan arjessa kysymys ”mihin laatikkoon tämä oikeasti kuuluu?”.

Jos sinulle heräsi jokin kysymys, niin esitä se. Laita vaikka sähköpostia kari.i.mattila@gmail.com. Jos kaipaat jostain teemasta kirjoitusta lehteen, ota yhteyttä toimitukseen, tai vaikka minuun.

”Tulevaisuus ei tule, sen aina joku tekee. Tee sinä oma tulevaisuutesi.”

Kari I. Mattila, johtajuuden kehittäjä vuodesta 1982

11.8.2023

(c) Kari I. Mattila

32

renta

RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN OVH-HINNOISTA.

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyriä, kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

Mestarit Maakuntajoukoissa

Tässä sarjassa esitellään urheilun saralla ansioituneita Päijät-Hämeen paikallispataljoonalaisia. Tässä numerossa vuorossa on Erkki Vilja.

Leuanvetoharrastus

Tässä lienee nyt maakuntajoukkojen tuorein suomenmestari: sotilasmestari (res) Erkki Vilja voitti kultaa leuanvedon SM-kilpailuissa Saarijärvellä elokuun lopussa. Kyseessä oli yli 50-vuotiaiden mestaruus 90 kilon toistoleuanvedossa. Toistoja tuli 34, tai oikeastaan 35, ”mutta yksi hylättiin”. Se on hieno suoritus jo itsessään, mutta kyseessä on myös samalla jo Viljan kolmas mestaruus. Edelliset ovat tulleet vuosina 2014 ja 2022.

Mitaleita on sitten SM-tasolla enemmänkin. Hopeamitaleita on yhdeksän, pronssia on tullut kahdesti. Viljasta huokua perinjuurinen rauhallisuus ei petä nytkään, kun haastattelija äimistelee mitalien ja mestaruuksien määrää.

- On niitä tullut, Vilja tyytyy sanomaan.

Miksi juuri leuanveto?

- En minä tiedä. Bongasin lajin jostain netistä. Silloin tulokset eivät näyttäneet niin kovilta, ja heti sieltä tuli SM-kultaa.

Kun menestystä tuli, tuli innostustakin. Leuanvetoa piti ruveta treenaamaan, ja lopulta siitä on tullut jo urheilu-ura. Välillä innostus ”käsienvenyttämiseen”, kuten Vilja sanoo, on hiipunut ja sitten taas palannut.

Yksi syy harrastukseen on ollut leuanvetoporukka Suomessa. Se on Viljan mukaan kuin pieni perhe, jossa kilpailevat niin professori, Nordean pääanalyttikko, palomies kuin insinööri sulassa sovussa ja rehdisissä hengessä.

- Yksi, jota kunnioitan niissä porukoissa paljon ja jonka edessä otan hatun päästä, on Erik Gustafsson, Münchenin olympialaisissa Suomea edustanut ennätystason pikajuoksija. Hän veti 80-vuotiaana 25 leukaa toistoleuanvedossa ja lisäpainovedossa 52,5 kiloa, Vilja sanoo.

Porukkaa siis tosiaan on laidasta laitaan. Leuanvetäjät ovat yhteisö, jossa huuli lentää ja toisia kannustetaan. Joukossa on myös toistoleuanvedon ME-mies Joonas Mäkipelto.

Vilja ei ole lähtenyt kokeilemaan käsiensä venyvyyttä kansainvälisil-

le areenoille. Tulostason pitäisi olla paljon moninkertaisia, jotta kutsu kilpailuihin tulisi. Suomen pienten piirien tulokset eivät välttämättä riitä pitkälle ulkomailla, Vilja kertoo.

Kovin kummoista lajitaustaa Viljalla ei ole juuri leuanvetoon.

- Paskan talikoinnista lapsuuden maatilalta Orimattilasta se on lähtenyt, Vilja sanoo hymynkare suupielissään.

- Sieltä löytyi aina lajinomaista työtä, hän jatkaa.

Salilla hän sanoo käyneensä aina. Reserviläistoiminnan myötä mukaan tullut hiihto on ollut hyvä tukiliikuntamuoto leuanvetoon, koska se kehittää selän ja yläkropan tukea.

Reserviläisen pitää liikkua

Vaikka Vilja tuntuu vähän vähättelevän omaa liikunnallisuuttaan, monelle reserviläiselle hän on tuttu MPK:n liikuntavastaavan roolista. Hänelle syvempi innostus liikuntaan syttyikin oikeastaan MPK:n ja reserviläistoiminnan kautta.

- Se rooli tuli vähän väkisin, kun liityin maakuntajoukkoihin.

Silloin alkuvaiheissa kaikki joutuivat kouluttamaan. Kävin sen liikuntavastaavan kurssin ja innostuin siinä itsekin liikkumaan.

Maakuntajoukoissa on viime vuosina panostettu liikuntaan. Komentaja on kehottanut maakuntajoukkojen taistelijoita kuntotestaukseen, ja eri tehtäviin määritellyjä tavoitetasoja on tuotu selkeästi esiin.

Myös käytännön kokemukset puhuvat sen puolesta, että kunto on edelleen hyvä kehittämiskohde. Esimerkiksi viime kesänä maakuntakomppanian harjoituksesta Pahkajärveltä opittiin muun muassa se, että polven pitää nousta ja varusteiden kantamisen käydä helposti, jos taistelija mieli suoriutua tehtävstään hyvin osana joukkoa.

Sotilaan toimintakyvyssä on Viljan näkemyksen mukaan kaksi tukijalkaa. Ensimmäinen on hyvä ampumataito.

- Mutta pitää olla myös jonkinlainen pohjakunto. Siksi ne tavoitetasot on asetettu, jotta nähdään, mikä sen ta-

son on vähintään oltava. Kunto vaikuttaa ampumiseenkin, ja esikuntatehtävissäkin hyvä kunto auttaa jaksamaan, Vilja huomauttaa.

Kunnon merkityksen hahmottaminen on kuitenkin edennyt nihkeästi. Vaikka tänä vuonna testeissä on liikutettu 162 maakuntajoukkojen taistelijaa, on Viljan mukaan maakuntakompaniassa väkeä, jotka eivät ole vuosiin käyneet testauttamassa omaa tasoaan.

- Sen liikunnan tärkeyttä ei vaan kaikki hahmota tai ymmärrä. Ja onhan se vaikeaa lähteä hikoilemaan ja itseään rääkkäämään. Ampuminen on tietysti siinä mielessä kivempaa, mutta myös kuntoa tarvitaan.

Kuntotestauksen suosiota maakuntajoukoissa on auttanut testipäivän järjestäminen vapaaehtoisen kertausharjoituksen statuksella. Vilja korostaa, että 162 testissä käynyttä on jo hyvä luku, mutta se saisi olla korkeampi. Keinot vain ovat vähissä, jos ihmiset eivät löydä itsestään motivaatiota liikkuu.

- Kuntotesti pitäisi yhdistää ampumapäivään, niin pääsisi kiväärillä uhkaamaan, Vilja sadattelee.

Liikkumisen aloittaminen on Viljan mukaan todella helppoa: sen kuin lähtee ulos ja vaikka kävelemään. Aina ei huvita, mutta joskus itseään täytyy ottaa niskasta kiinni. Jo pelkkä arkiliikunnan lisääminen on hyvästä. Ja kun liikunta alkaa maistua, on reserviläiselle hyvää tukea tarjolla. Vilja suosittelee Puolustusvoimien erinomaista Mars Mars -kännnykkäsovellusta, jonka avulla liikuntaa saa monipuolistettua ja tehtyä säännölliseksi. Sovellus on helppo käyttää ja laadukkaasti laadittu.

Tekniikkaohjeita saa juoksukouluista ja kuntosaleilta, mutta jo pelkkä YouTube auttaa pitkälle. Kynnystä aloittaa tai treenata ei saa nostaa liian korkealle, Vilja muistuttaa.

- Ei lihaskuntotreeniä varten tarvitse lähteä salille. Monipuolista treeniä voi tehdä melkein missä tahansa. Ja aina voi tehdä vaikka muutaman punnerruksen TV-ohjelman mainostauolla, Vilja sanoo.

- Minun mielestäni liikunnasta on selkeä yhteiskunnallinen hyöty. Yhteiskunnalta säästäisi miljoonia, jos ihmiset edes kävelisivät. Liikunta on lääke. Ja se lisää elämän loppupään terveitä päiviä, ei tarvitse olla muiden armoilla.

Mutta entäpä Viljan oma kilpailu-ura?

Vilja on nyt 57-vuotias. Ainakin 60-vuotiaaksi voisi jatkaa, hän tuumii keittiönpöytänsä ääressä.

- Nyt vaan alkaa käydä kropan päälle. Kynnärpää on kovilla ja palautuminen ottaa aikaa, Vilja sanoo.

Mutta esimerkiksi voimatasoja voi vielä hänen iässään kehittää, Vilja arvioi omia mahdollisuuksiaan.

Vilja on saanut mestaruutensa toistoleuanvedossa, jossa siis kilpaillaan toistojen määrässä. Lisäpainovedossa Viljalta on noussut parhaimmillaan 65 kilogrammaa. Lisäpainoveto tarjoaa pienen ja kutsuttavan mahdollisuuden vastustajan psyykkaamiseen, kun vetojärjestyksiä muutellaan nostettavaksi ilmoitettujen painojen mukaan.

Mutta lisäpainoveto on myös vaarallista. Viljan vakavin vamma leuanvedossa on syntynyt juuri lisäpainovedossa. Varvas murtui. Selitys löytyy kilpailuvälineistä. Lisäpainot kiinnitetään vyöhön ketjulla. Harjoitustilanteessa takavuosina Vilja kiinnitti painolevyt vyöhön, tarttui tukevasti tankoon päänsä yläpuolella – ja kuuli, kuinka ketjun lukko petti.

Teksti: Teppo Koskinen

Kuvat: Erkki Vilja, Voima Vahtila/Milla Vahtila, Kuntokeskus K&M ja Resul (Reserviläisurheiluliitto)

VARMISTIN 2023

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania